

DEPARTAMENT DE RUS
PROGRAMACIÓ CURS 2011/ 20102

1.- Alumnes oficials

1.1 – 1NB	
1.1.1. –	3
Objectius.....	3
1.1.2. – Metodologia	5
1.1.3. - Continguts.....	7
1.1.4. - Sistemes d'avaluació.....	8
1.1.5. - Estratègies d'aprenentatge.....	11
1.1.6. - Materials (bibliografia)	
1.2 – 2NB	11
1.2.1. - Objectius.....	11
1.2.2. - Metodologia	11
1.2.3. - Continguts.....	14
1.2.4. - Sistemes d'avaluació.....	15
1.2.5. - Estratègies d'aprenentatge.....	17
1.2.6. - Materials (bibliografia)	
1.3 – 1.NI	18
1.3.1. - Objectius.....	20
1.3.2. - Metodologia	21
1.3.3. - Continguts.....	14
1.3.4. - Sistemes d'avaluació.....	30
1.3.5. - Estratègies d'aprenentatge.....	32
1.3.6. - Materials (bibliografia)	
1.4 – 2NI	29
1.4.1. - Objectius.....	31
1.4.2. - Metodologia	36
1.4.3. - Continguts.....	38
1.4.4. - Sistemes d'avaluació.....	38
1.4.5. - Estratègies d'aprenentatge.....	38
1.4.6. - Materials (bibliografia)	
1.5 – 1.NA	40
1.5.1. - Objectius.....	41
1.5.2. - Metodologia	41
1.5.3. - Continguts.....	46
1.5.4. - Sistemes d'avaluació.....	49
1.5.5. - Estratègies d'aprenentatge.....	51

1.5.6	- Materials (bibliografia)	
1.6 – 2.NA		
1.6.1.	- Objectius.....	52
1.6.2.	- Metodologia	53
1.6.3.	- Continguts.....	53
1.6.4.	- Sistemes d'avaluació.....	58
1.6.5.	- Estratègies d'aprenentatge.....	59
1.6.6	- Materials (bibliografia)	59
2.- Activitats culturals	59

1. ALUMNES OFICIALS

1 Primer curs del nivell bàsic

El Nivell Bàsic té com a finalitat utilitzar l'idioma interactivament, receptiva i productiva de forma senzilla, però adequada i eficaç, comprenent i produint textos breus, orals o escrits, sobre assumptes quotidians, amb un control limitat d'un repertori bàsic de recursos lingüístics freqüents i en llengua estàndard.

1.1.1.Objectius

L'alumne de rus, respecte al llenguatge actiu, haurà de saber mantindre una conversació de tipus col·loquial sobre temes generals i quotidians. Respecte al llenguatge escrit haurà de ser capaç d'escriure textos senzills, narrar una història.

1.1.2.Metodologia

Si concebem l'idioma com un sistema lingüístic per a la comunicació en distintes situacions d'“interacció social”, els estudiants d'idiomes són membres d'una societat que complixen tasques no específicament relacionades amb la llengua, en circumstàncies i entorns específics i en un camp d'acció concret. Esta perspectiva implica aprendre usant la llengua per als fins per als quals s'utilitza normalment “no basta de realitzar actes de parla o activitats de llengua aïlladament - insistix el MCRE- sinó que és necessari que estos s'inserisquen en un context social més ampli, en una tasca, per a adquirir ple sentit”. És en estes tasques en què el dit sistema lingüístic s'utilitza de forma significativa i adequada al context. En l'ensenyança de la llengua s'haurà d'aplicar una metodologia que proporcione a l'alumnat les competències i destreses necessàries per a realitzar les tasques amb eficàcia. Açò vol dir que els distint tipus de competència consignats es presentaran l'alumne de manera integrada dins de tasques comunicatives de comprensió, expressió, interacció, mediació o distintes combinacions de les mateixes. Especial atenció caldrà posar que les competències purament lingüístiques no siguen una altra cosa, dins del procés, que un mer vehicle per a la comunicació. Pel que fa a competències més generals, es pot assumir que l'alumnat d'ensenyances especialitzades posseïx el coneixement general del món que precisa tant per a l'aprenentatge com per a la comunicació. No obstant això, el desenrotllament d'habilitats socioculturals requereix un coneixement de les cultures associades amb els idiomes objecte d'estudi que l'alumne pot no tindre i que ha d'adquirir, també a través de tasques en què s'utilitzen materials autèntics, adaptats a cada un dels nivells, que li permeten entrar en contacte directe amb els usos i característiques de les cultures en qüestió.

D'altra banda, la competència d'aprendre a aprendre, encaminada a potenciar en l'alumne la seua capacitat d'autoaprenentatge, té també una importància definitiva en un procés de què ha de responsabilitzar-se. En este sentit, caldrà desenrotllar en l'alumne, no sols les seues capacitats innates, sinó estratègies d'aprenentatge adequades per a l'autoformació, així com actituds positives cap al procés d'ensenyança-aprenentatge. S'haurà d'ajudar a l'alumnat a reconèixer la gran importància d'este apartat en l'aprenentatge d'una llengua, en el que un bon establiment de les estratègies, ha de servir com a base per al futur aprenentatge de l'idioma Atès que les tasques, i totes les activitats relacionades amb elles, se centren fonamentalment en l'alumne i en la seua actuació, el paper del professor serà el de presentador, impulsor i avaluador de l'activitat, valorant l'ús adequat de l'idioma per damunt del coneixement del sistema teòric del mateix i de la mera correcció

Formal. S'haurà de recordar que els errors de l'alumne són inevitables, que han d'acceptar-se com a producte de la interllengua de transició, i per tant, no han de tindre's en compte excepte quan siguen sistemàtics o interferisquen en la comunicació. Açò no exclou en absolut una anàlisi dels dits errors a fi que l'alumne reflexione sobre la seua actuació i la millora.

Per a potenciar l'ús adequat de l'idioma el professor presentarà una sèrie d'experiències d'aprenentatge que

-Estimulen l'interès i sensibilitat cap a les cultures en què es parla la llengua objecte d'estudi,

-Fomenten la confiança de l'alumne en si mateix a l'hora de comunicar-se,

-Augmenten la motivació per a aprendre dins de l'aula i

-Desenrotllen la capacitat per a aprendre de manera autònoma.

D'acord amb tot el que s'ha dit, l'ensenyança dels idiomes atindrà als següents principis metodològics:

-Els **objectius** declarats se centren en l'ús efectiu de l'idioma per part de l'alumne; per tant, les pràctiques d'ensenyança i aprenentatge s'orientaran de manera que l'actuació d'este ocupe el major temps possible.

-El **paper del professorat** serà essencialment el de facilitar la participació de l'alumne en la realització d'activitats comunicatives, avaluar la seua actuació, orientar-lo respecte a esta i indicar-li com pot desenrotllar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.

-D'acord amb els objectius generals i específics establits, les activitats d'ensenyança i aprenentatge se centraran fonamentalment en aquelles a què l'alumnat haurà d'enfrontar-se en situacions de comunicació real – Açò és, activitats de comprensió, producció, interacció i mediació – A través de tasques que impliquen les dites activitats.

-Les característiques de les **tasques** a dur a terme (textos o material de base utilitzat, tema, operacions que comporta, duració, nombre de participants, instruccions, etc.) i les seues condicions de realització (quan i com) s'establiran essencialment en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir.

-Les classes s'impartiran en l'idioma objecte d'estudi per a garantir una major exposició directa al mateix, en la mesura que siga possible.

-Les classes s'organitzaran de manera que s'afavorisca la comunicació entre l'alumnat i es proposaran diferents activitats en què es promoga la dinàmica de grup(s). Per a això, és important que l'ambient de la classe ho afavorisca; es crearà un clima de col·laboració, empatia respecte i interès.

-Els mitjans, mètodes i materials que s'utilitzen seran el més pròxims possible a aquells que l'alumnat pugui trobar-se en el curs de la seua experiència directa amb l'idioma objecte d'estudi, i se seleccionaran en funció de la seua idoneïtat per a assolir els objectius establits.

-La introducció de les TIC en l'ensenyança d'idiomes ha suposat un fita molt important i eficaç per a l'ensenyança/aprenentatge de llengües. Gràcies a elles l'aprenentatge de llengües s'ha fet molt més assequible a tots i, al seu torn, han facilitat la comunicació i intercanvi d'experiències amb altres pobles més distants.

-La programació dels departaments haurà de basar-se en el present document, adaptant-lo a l'específic de cada idioma i utilitzant els materials publicats (en concret els llibres de text) com a mer instrument i no com a programes curriculars

L'aprenentatge es basarà en tasques dissenyades a partir dels objectius específics, en la realització de les quals, l'alumnat haurà d'adquirir uns coneixements formals (desglossats en l'apartat de competència gramatical i lexicosemàntica), aprendre a utilitzar uns procediments discursius (desenrotllats en la competència pragmàtica i funcional) i unes estratègies de planificació, execució, control i reparació que es detallen a continuació. Tot això permetrà a l'alumnat comprendre i produir textos ajustats a les situacions de comunicació. A l'hora de programar tasques, s'ha d'atendre als interessos dels alumnes. A partir de la tasca triada es prepara la unitat didàctica, programant els recursos necessaris per a dur a terme la tasca i dissenyant li processe d'interiorització d'eixos continguts. Es poden seguir els passos següents:

a) Motivació

b) Previsió de la tasca final i dels passos necessaris per a realitzar-la

c) Temporalització prevista

d) Objectius d'aprenentatge (què és necessari saber fer –funcions-) en la nova llengua per a complir la tasca)

1 Continguts:

CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

1.1.3. 1. L'ORACIÓ SIMPLE

- **Tipus d'oració, elements constituents i la seua posició.**

- Oració declarativa.

Suj. En posició inicial.

OI/OD en posició inicial.

V. En posició inicial.

C.C. En posició inicial.

- Oració negativa.

Posició de la negació.

- Oració interrogativa.

Total.

Parcial amb element interrogatiu i el·líptica.

- Oració exclamativa.

Oracions declaratives amb marca exclamativa.

Fenòmens de concordança.

1.1.3. 2 .L'ORACIÓ COMPOSTA

- Expressió de relacions lògiques.

Conjunció: и... и

Disjunció: или...или

Oposició: а, но

Causa: потому что

- Relacions temporals

Simultaneïtat: когда.

1.1.3.3. .EL SINTAGMA NOMINAL

- **Nucli.**

- Substantiu.

Classes: comuns i propis.

Gènere: masculí, femení, neutre; flexió regular.

Nombre: flexió regular i formes invariables.

- Cas (declinació en singular).

Funcions dels casos:

- Nominatiu: subjecte i C.N.
- Genitiu: C.N., possessiu, d'origen i procedència, de carència o absència, amb numerals.
- Datiu: C.I. , expressió de l'edat, oracions impersonals de possibilitat i necessitat, de permís i prohibició.
- Acusatiu: C.D. Acusatiu de direcció, temps.

- Instrumental: instrument, medi, comitativo.
- Prepositiu: locatiu i d'argument.

- Pronoms

Demostratiu (этот, тот).

Possessiu (мой, твой, его, её, наш, ваш, их).

Interrogatiu/exclamatiu (какой).

Modificació del nucli.

Determinants.

Demostratiu: gènere, nombre i cas.

Possessiu: gènere, nombre i cas.

Quantificadors: numerals cardinals fins al 100 i ordinals fins al 20.

Modificació per mitjà de Sadj., Sprep.

Posició dels elements del sintagma.

Fenòmens de concordança.

Funcions sintàctiques del sintagma nominal: Suj., Atrib., OD, VAIG SENTIR i CC.

1.1.3.4. EL SINTAGMA ADJECTIVAL

- **Nucli: adjectiu.**

Gènere: masculí, femení i neutre; flexió regular; forma llarga.

Nombre: formació del plural; forma llarga.

Cas: declinació en singular (dura, blana, mixta).

Modificació del nucli per mitjà de SAdv.

Posició dels elements del sintagma: (SAdv+)N(+Sprep).

Fenòmens de concordança.

Funcions sintàctiques: Atrib. i Suj.

1.1.3.5. EL SINTAGMA VERBAL

- **Nucli: verb.**

Classes i grups: 1) читать – читаю; 2) уметь – умею; 3) чувствовать – чувствую; 4) встретить – встречу; 5) отдохнуть – отдохну; 6) давать – дают; 7) ждать – ждут; 8) писать – пишут; 9) пить – пьют; 10) мочь – могут; 11) идти – идут; 12) ехать – едут; 13) хотеть – хотят; 14) брать – берут; 15) жить – живут; 16) пить – пьют; 17) есть – едят

Temps.

Expressió del present.

Expressió del passat.

Expressió del futur: futur simple i compost.

Aspecte.

Imperfectiu: duratiu, habitual.

Perfectiu: puntual, acció finalitzada.

Modalitat.

Factualitat: verbs factuais i temps verbals de present, passat i futur.

Necessitat: надо/нужно.

Obligació: должен.

Capacitat: мочь/уметь.

Permis: можно/мочь.

Possibilitat: можно + inf./ может быть.

Prohibició: нельзя.

Intenció: хотеть

1.1.3. 6. EL SINTAGMA ADVERBIAL

- **Nucli: adverbial.**
- Classes: qualitat, mode, quantitat, lloc, temps, causa, interrogació, exclamació, negació.
- Modificació del nucli per mitjà de SAdv i Sprep.
- Posició dels elements del sintagma.
- Funcions sintàctiques del sintagma adverbial: CC.

1.1.3. 7. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

- **Nucli.**
Preposicions locatives (в, на, из, с, около) temporals (в, на, через), comitatives (с), possessives (у).
Locucions preposicionals: далеко от/недалеко от; слева от/справа от
Modificació del nucli per mitjà de SAdv.
Posició dels elements del sintagma.

CONTINGUTS FONÈTICS, FONOLÒGICS I ORTOGRÀFICS

1.1.3.8. FONÈTICA I FONOLOGIA

- Sons i fonemes vocàlics.
- Monoptongos: anteriors; centrals, posteriors.
- Sons i fonemes consonàntics.
- Classificació: , sonants, semiconsonants.
- Processos fonològics.
- Ensordiment de consonants en posició final de paraula.
- Assimilacions.
- Reducció vocàlica.
- Alternances vocàliques i consonàntiques.
- Accent dels elements lèxics aïllats.
- Síl·labes tòniques i àtones.
- Monosíl·labs inaccentuats.
- Accent i atonicidad: patrons tonals en el sintagma.

1.1.3.9. ORTOGRAFIA

- Sistema d'escriptura: l'alfabet ciríl·lic.
- Representació gràfica de fonemes i sons.
- Correspondència segons la seua posició relativa.

1.1. 4. Sistemes d'avaluació: Es considera l'avaluació com l'acció que mesura el grau de consecució d'uns objectius establits que porte a la presa de decisions corresponents orientades a millorar l'aprenentatge o atorgar una qualificació. Dels diferents tipus d'avaluació -de progrés, aprofitament, de diagnòstic, i de domini o certificativa- el currículum només contempla les dos primeres per ser les que acompanyen el procés d'aprenentatge de la llengua. En tots els casos, es tindrà en compte que l'avaluació siga vàlida i aconseguisca els seus objectius de manera rellevant i suficient, així com que siga fiable i permeta una presa de decisions correcta, no arbitrària, i consistent amb altres procediments d'avaluació i al llarg de successius mesuraments. Com a primer pas, es podrà realitzar una **avaluació de diagnòstic** de l'alumnat que ajude a programar les

necessitats concretes del grup i a adaptar la forma de treballar, per a impulsar el desenvolupament de la competència lingüística. A partir d'esta primera avaluació, i durant tot el curs, l'avaluació serà contínua, estarà integrada en el treball de classe i es referirà als objectius i continguts inclosos en les diferents unitats didàctiques de què està composta la programació. Per tant, per a avaluar el procés d'aprenentatge dels alumnes es practicarà una avaluació al llarg del curs de caràcter formatiu – **Avaluació de progrés**-, integrada en el procés d'ensenyança-aprenentatge, capaç de valorar el progrés i les dificultats i de buscar les solucions en temps real. Esta avaluació implicarà l'arregla sistemàtica de dades tant qualitatives com quantitatives de cada alumne (comentaris o notes relacionades amb la participació en classe, amb les intervencions orals o treballs escrits, amb les proves puntuals i amb l'assistència i motivació), amb la periodicitat que el departament didàctic establisca, i que es tindran en compte en l'avaluació final. A més de valorar el grau de desenvolupament de la competència comunicativa, esta avaluació pot seguir més de prop la interiorització dels recursos formals, l'acostament a la societat i cultura de l'idioma, la motivació, el desenvolupament d'estratègies i inclús la preparació i participació activa en classe. Les formes de realitzar esta avaluació estan en estreta relació amb les mateixes activitats d'aprenentatge: practiques funcionals i formals, individuals, en parella i en grup; busca d'informació en textos orals i escrits; presentacions orals i escrites; discussions; cartes; gravacions dels alumnes; diferents tipus de controls o proves puntuals... Cal distingir dins de l'avaluació contínua, l'autoavaluació i la **coavaluació**, ambdós realitzades en conjunt per part de professor i alumne, com a camí cap al desenvolupament de la capacitat d'aprendre a aprendre i la capacitat de ser responsable del seu propi aprenentatge. L'autoavaluació és especialment útil en el mesurament del progrés dels alumnes i, junt amb el seguiment dut a terme pel professor, una de les millors mesures perquè l'alumne millore la seua capacitat d'aprendre a aprendre perquè se centra en els processos i perquè augmenta la capacitat de l'alumne per a ser responsable del seu propi aprenentatge. Els criteris d'autoavaluació s'ajusten també als objectius de les unitats didàctiques, als que s'afigen els objectius personals de l'alumne. Així, l'objectiu de formació d'esta manera d'avaluar radica que els alumnes han de conèixer clarament què s'avalua (objectius d'aprenentatge i el seu grau de consecució previst en cada unitat, període o nivell), com s'avalua, quals són els criteris i com funcionen en la pràctica. Mitjans possibles d'autoavaluació són: diaris de classe; exercicis amb clau per a aspectes formals; quaderns de superació d'errors; portfolio; guies de valoració de les pròpies produccions o d'altres companys,... dels resultats d'ambdós modalitats d'avaluació -de progrés i autoavaluació- s'extrauran les conclusions i orientacions pertinents sobre les accions i recursos necessaris per a millorar el procés tant d'aprenentatge com d'ensenyança. En últim lloc, l'avaluació **final, d'aprofitament o sumativa**, la finalitat del qual serà comprovar si els alumnes han aconseguit els objectius i competències del curs corresponent i poden, per tant, promocionar al curs següent. Per a la seua consecució, i donada la rellevància de les decisions a què poden conduir els resultats d'esta avaluació, es proposa la realització d'una prova interna i realitzada des dels departaments didàctics. Estes proves poden assemblar-se a les proves de certificació, per a així entrenar l'alumne en este tipus de proves, o poden presentar altres variants que arreglenguen més de prop el treball de la classe.

MODEL D'EXAMEN

Examen escrit

- Prova d'expressió escrita
- Prova de comprensió auditiva
- Prova de comprensió escrita

Examen oral

- Lectura i resposta a preguntes senzilles
- Diàleg sobre els temes de contingut lèxic

1.1.5. Estratègies d'aprenentatge: Per a afavorir el procés d'aprenentatge de la llengua, estos continguts estratègics s'organitzen seguint els passos d'eixe procés i inclouent en cada un les estratègies cognitives, , socials i afectives apropiades. Moltes d'eixes estratègies poden formar part

ja de la manera conscient o inconscient d'aprendre la llengua dels alumnes; en tots els casos, són susceptibles de practicar-se i d'usar-les intencionadament per a agilitzar l'aprenentatge.

Estratègies metacognitives

- Utilitzar el coneixement dels distints elements que comprén la competència comunicativa lingüística per a desenrotllar.
- Utilitzar el coneixement de la terminologia bàsica de l'aprenentatge de la llengua per a dur a terme tasques d'aprenentatge.
- Reconéixer els objectius de les diferents activitats.
- Comprendre la finalitat de l'aprenentatge lingüístic com a comunicació, així com la dels distints elements que intervenen en eixe aprenentatge i organitzar la seua presència per a facilitar-ho.
- Establir amb claredat i de forma realista els propis objectius i necessitats tant a curt com a llarg termini.
- Organitzar adequadament el temps personal per a l'aprenentatge de la llengua.
- Desenrotllar l'estil d'aprenentatge que millor s'adeqüe a les característiques personals i a les distintes tasques i continguts lingüístics
- Desenrotllar i utilitzar tècniques d'estudi i de treball adequades a les pròpies capacitats i a les distintes tasques i continguts lingüístics objecte d'aprenentatge.
- Organitzar i usar adequadament el material personal d'aprenentatge.
- Desenrotllar autonomia en l'aprenentatge, utilitzant els recursos disponibles tant dins com fora de l'aula i l'Escola i buscant o creant oportunitats per a practicar la llengua. Es farà especial insistència en els recursos de les tics.
- Reconéixer i entendre la funció dels distints tipus d'activitats, així com de les diverses funcions del professor.
- Comprendre el paper dels errors en el procés d'aprenentatge i aprendre d'ells.
- Utilitzar l'autoavaluació com a element de millora del procés d'aprenentatge per mitjà de fitxes d'autoavaluació que valoren el grau de consecució dels objectius.
- Reconéixer les dificultats i les formes de superar-les, així com valorar els èxits i els mitjans que han ajudat a aconseguir-los.

Estratègies cognitives

- Usar eficaçment materials de consulta i autoaprenentatge adequats al nivell (diccionaris, gramàtiques, llibres d'exercits, noves tecnologies, etc.).
- Prendre notes organitzadament de paraules clau o conceptes mentres s'escolta o es llig.
- Emprar el subratllat per a ressaltar la informació important d'un text.
- Fer un resum mental, oral o escrit de la informació obtinguda per mitjà de l'audició o la lectura.
- Utilitzar els distints sentits per a entendre i recordar informació, utilitzant distintes tècniques de memorització i organització adequades al tipus de contingut lingüístic i/o a l'estil d'aprenentatge personal.
- Organitzar i classificar paraules, terminologia o conceptes segons els seus atributs de significat com, per exemple, els mapes conceptuals o les taules de classificació.
- Utilitzar el llenguatge aprés a mesura que s'adquirix a fi d'assimilar-lo adequadament.
- Analitzar de forma bàsica textos, frases i paraules tractant de comprendre l'estructura i construcció, a fi de percebre millor el significat.
- Aplicar adequadament les regles d'ús i construcció d'una llengua.
- Superar problemes o limitacions per a la comprensió o producció amb coneixements lingüístics i no lingüístics previs a l'abast del parlant.
- Aprofitar adequadament la presència de parlants nadius o amb un nivell de competència lingüística més avançat per a aclarir, verificar o corregir.

Estratègies afectives

- Perdre la por als errors i reconéixer-los com necessaris per a aprendre, sense perdre de vista l'interés per millorar.

-Tolerar la comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa i valorar la importància de l'ús de tècniques que li ajuden a sentir-se competent per a dur a terme les tasques d'aprenentatge i comunicatives.

-Valorar i reforçar la motivació com a clau de l'èxit en l'aprenentatge.

-Entendre la relació professor-alumne com a element potenciador d'un bon procés d'aprenentatge.

Estratègies socials

-Sol·licitar ajuda, correccions, aclariments o confirmacions.

-Desenrotllar formes d'oci connectades amb l'aprenentatge de la llengua.

-Saber treballar en equip considerant els companys com una altra font més d'aprenentatge.

-Apreciar les diferències socioculturals.

1.3 ACTITUDS

S'haurà d'ajudar a l'alumnat a identificar les seues pròpies actituds i a treballar en el desenrotllament d'actituds positives. En este procés serà fonamental el seguiment personal que el professor faça de cada un dels seus alumnes i alumnes, la integració de comentaris i consells sobre actituds en el si de les activitats comunicatives i el foment de l'autoobservació i la responsabilització del propi aprenentatge per part dels alumnes. Les actituds no seran directament avaluable.

Valorar la comunicació interpersonal

-Mostrar una actitud positiva i participativa davant de la comunicació.

-Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació i cooperació amb altres persones dins i fora de l'aula.

-Valorar el contingut i la forma en la comunicació.

Respectar la pluralitat lingüística i cultural i valorar la identitat cultural pròpia

-Mostrar curiositat i respecte cap a altres cultures, valorant la diversitat ètnica, religiosa, etc.

-Superar els prejudis i estereotips cap a altres cultures.

-Interessar-se per adquirir una visió més àmplia i un sentit crític de la pròpia cultura al comparar-la amb altres.

-Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació entre persones de distintes cultures.

Valorar l'aprenentatge d'una llengua estrangera

-Valorar una llengua com a instrument de desenrotllament personal, professional i educatiu i com a mitjà d'expressió artística i cultural.

-Valorar la importància de l'autonomia en el propi aprenentatge, responsabilitzant-se d'este.

-Valorar la utilitat de l'aprenentatge d'una llengua com a base per a altres aprenentatges, l'adquisició d'altres llengües i el desenrotllament intel·lectual.

-Valorar la competència plurilingüe -enfrent de l'aprenentatge de llengües com a elements aïllats- com a instrument de desenrotllament intel·lectual i cultural.

Desenrotllar actituds que afavorixen l'èxit de l'aprenentatge

-Desenrotllar creativitat, capacitat d'anàlisi i iniciativa.

-Desenrotllar autoestima i confiança realista en les pròpies capacitats.

-Apreciar la importància de la motivació en l'aprenentatge d'una llengua, definint els propis objectius de aprenentatge.

-Tractar de reduir els impediments psicològics (estrés, por al ridícul, timidesa, etc..) que obstaculitzen la comunicació.

-Minimitzar l'ansietat o negativitat davant d'una comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa.

-Valorar la importància de "sobreviure" comunicativament, utilitzant tots els mitjans (lingüístics i no lingüístics) a l'abast del parlant.

-Valorar la importància de l'ús de la llengua objecte d'estudi en l'aula.

-Desenrotllar una actitud positiva cap a les tasques realitzades dins i fora de l'aula, així com puntualitat, constància i mètode en el treball.

1.1.6. Bibliografia

NIVELL	AUTOR	TITOL	EDITORIAL
1r	B.E. Antonova M.M. Najabina M.V. Safronova A.A. Tolstyj	Дорога в Россию	Zlatoust, 2006
	M. Sánchez Puig y otros	Curso Completo de la Lengua Rusa	Ediciones Hispano Eslavas, 2005
	Zajava- Nekrasova	Casos y preposiciones en el idioma ruso	Ruski yazyk, 1990

Segon curs del nivell bàsic

1.2.1 Objectius.

L'alumne de rus, respecte al llenguatge actiu, haurà de saber mantindre una conversació de tipus col·loquial sobre temes generals i quotidians. Respecte al llenguatge escrit haurà de ser capaç d'escriure textos senzills, narrar una història.

1.2.2. Metodologia

La metodologia és comuna a tots els nivells, vid. Nivell bàsic 1

1.2.3. Contingut gramatical.

B. CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

1.2.3.1. L'ORACIÓ SIMPLE

- **Tipus d'oració, elements constituents i la seua posició.**

Oració declarativa.

Subj. En posició inicial.

OI/OD en posició inicial.

V. En posició inicial.

C.C. En posició inicial.

Oració negativa.

Posició de la negació.

Oració interrogativa.

Total.

Parcial amb element interrogatiu i el·líptica.

Oració exclamativa.

Oracions declaratives amb marca exclamativa.

Fenòmens de concordança.

1.2.3.2. L'ORACIÓ COMPOSTA

Expressió de relacions lògiques.

Finalitat: чтобы.

Relacions temporals.

Anterioritat до того как.

Posterioritat: после того как

Simultaneïtat: пока

1.2.3.3. EL SINTAGMA NOMINAL

- **Nucli**

declinació en plural.

Funcions dels casos:

Nominatiu: subjecte i C.N.

Genitiu: dates, de matèria, causa, segon terme de la comparació, amb numerals. Règim de verbs.

Datiu: de moviment, distributiu, oracions impersonals: estats físics i anímics. Règim de verb.

Acusatiu: de temps.

Instrumental: per a formar adverbis, locatiu. Règim verbal.

Prepositiu: Temporal.

Pronoms

Demonstratius (такой).

Negatius.

Reflexiu себя.

Indefinits.

Determinatius (весь, каждый, всякий, любой, сам, самый).

Modificació del nucli.

Determinants

Demonstratius: declinació plural.

Quantificadors: tots els numerals cardinals i ordinals fins al 100.

Aposició.

Frase de relatiu.

Fenòmens de concordança.

Funcions sintàctiques del sintagma nominal: Suj., Atrib., OD, VAIG SENTIR i CC.

1.2.3.4. EL SINTAGMA ADJECTIVAL

- **Nucli: adjectiu.**

Cas: (declinació mixta) declinació en plural.

Grau: positiu, comparatiu i superlatiu.

Fenòmens de concordança.

1.2.3.5. EL SINTAGMA VERBAL

- **Nucli: verb.**

- Aspecte.

Imperfectiu: duratiu, habitual, incoatiu i terminatiu.

Perfectiu: puntual, acció finalitzada, resultativo terminatiu, resultativo limitador.

Modalitat

Necessitat: необходимо.

Obligació: обязан + Inf.; imperatiu.
 Permis: разрешить, позволить
 Possibilitat: возможен, возможно + SN, может быть, могут быть + SN.
 Prohibició: запрещено, запрещается; imperatiu negatiu.
 Intenció: желать.
 Veu activa.
 Modificació del nucli per mitjà de preposició fixa i negació.
 (Neg.+)N(Neg.+) V.
 Funció sintàctica del sintagma verbal: V, Suj.,OD, Atrib. I CC.

1.2.3.6. EL SINTAMA ADVERBIAL

- **Nucli: adverb.**
 - Classes: de finalitat, negació, indefinits, orde.
 - Grau positiu, comparatiu i superlatiu.
 - Modificació del nucli per mitjà de SAdv i Sprep.
 - Posició dels elements del sintagma.
(SAdv.+)N(+Sprep.).
- Funcions sintàctiques del sintagma adverbial: CC.

1.2.3.7. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

- **Nucli.**
- Preposicions amb règim genitiu (у, из, от, вокруг, после, до, с, без, вместо, для).
 Preposicions amb règim datiu (к,по).
 Preposicions amb règim acusatiu (на, за, по, про).
 Preposicions amb règim instrumental (над, под, перед, за, рядом с).
 Preposicions amb règim prepositiu (в, amb valor temporal).
Classificació de preposicions segons la seua semàntica.
 Preposicions locatives(над, под, перед, за, рядом с, между, у ,по, вокруг).
 Temporals (в, на, с ...по, перед, после, до, за).
 Causals (от).
 Finals (для).
 possessives (у).
 Locucions preposicionals: в течение, во время + gen.
 Modificació del nucli per mitjà de SAdv.
 Posició dels elements del sintagma.
 (SAdv.)Prep.+ Terme.
 Funcions Sintàcticas: Suj., comitativo, atrib., OD i CC.

C. CONTINGUTS FONÈTICS, FONOLÒGICS I ORTOGRÀFICS

1.2.3.8. FONÈTICA I FONOLOGIA

- Sons i fonemes vocàlics
- Monoptongos: anteriors; centrals, posteriors
- Sons i fonemes consonàntics
- Classificació: consonadores, sonants, semiconsonants
- Processos fonològics
- Ensordiment de consonants en posició final de paraula
- Assimilacions
- Reducció vocàlica

- Alternances vocàliques i consonàntiques
- Accent dels elements lèxics aïllats
- Sil·labes tòniques i àtones
- Monosíl·labs inaccentuats
- Accent i atonicidad: patrons tonals en el sintagma

1.2.3.9. ORTOGRAFIA

- Ortografia de les paraules estrangeres segons la seua procedència
 - Ús de les majúscules
 - Signes ortogràfics: dièresi, guió i signes de puntuació
- Divisió de les paraules al final de la línia. Estructura sil·làbica

1.2.4. Sistemes d'avaluació: Com a primer pas, es realitzarà una **avaluació de diagnòstic** de l'alumnat que ajude a programar les necessitats concretes del grup i a adaptar la forma de treballar, per a impulsar el desenrotllament de la competència lingüística. A partir d'esta primera avaluació, i durant tot el curs, l'avaluació serà contínua, estarà integrada en el treball de classe i es referirà als objectius i continguts inclosos en les diferents unitats didàctiques de què està composta la programació. Per tant, per a avaluar el procés d'aprenentatge dels alumnes es practicarà una avaluació al llarg del curs de caràcter formatiu –**Avaluació de progrés**–, integrada en el procés d'ensenyança-aprenentatge, capaç de valorar el progrés i les dificultats i de buscar les solucions en temps real. Esta avaluació implicarà l'arreglada sistemàtica de dades tant qualitatives com quantitatives de cada alumne (comentaris o notes relacionades amb la participació en classe, amb les intervencions orals o treballs escrits, amb les proves puntuals i amb l'assistència i motivació), amb la periodicitat que el departament didàctic establisca, i que es tindran en compte en l'avaluació final. A més de valorar el grau de desenrotllament de la competència comunicativa, esta avaluació pot seguir més de prop la interiorització dels recursos formals, l'acostament a la societat i cultura de l'idioma, la motivació, el desenrotllament d'estratègies i inclús la preparació i participació activa en classe. Les formes de realitzar esta avaluació estan en estreta relació amb les mateixes activitats d'aprenentatge: practiques funcionals i formals, individuals, en parella i en grup; busca d'informació en textos orals i escrits; presentacions orals i escrites; discussions; cartes; gravacions dels alumnes; diferents tipus de controls o proves puntuals... Cal distingir dins de l'avaluació contínua, l'autoavaluació i la **coavaluació**, ambdós realitzades en conjunt per part de professor i alumne, com a camí cap al desenrotllament de la capacitat d'aprendre a aprendre i la capacitat de ser responsable del seu propi aprenentatge. L'autoavaluació és especialment útil en el mesurament del progrés dels alumnes i, junt amb el seguiment dut a terme pel professor, una de les millors mesures perquè l'alumne millore la seua capacitat d'aprendre a aprendre perquè se centra en els processos i perquè augmenta la capacitat de l'alumne per a ser responsable del seu propi aprenentatge. Els criteris d'autoavaluació s'ajusten també als objectius de les unitats didàctiques, als que s'afigen els objectius personals de l'alumne. Així, l'objectiu de formació d'esta manera d'avaluar radica que els alumnes han de conèixer clarament què s'avalua (objectius d'aprenentatge i el seu grau de consecució previst en cada unitat, període o nivell), com s'avalua, quals són els criteris i com funcionen en la pràctica. Mitjans possibles d'autoavaluació són: diaris de classe; exercicis amb clau per a aspectes formals; quaderns de superació d'errors; portfolio; guies de valoració de les pròpies produccions o d'altres companys,... dels resultats d'ambdós modalitats d'avaluació -de progrés i autoavaluació- s'extrauran les conclusions i orientacions pertinents sobre les accions i recursos necessaris per a millorar el procés tant d'aprenentatge com d'ensenyança. En últim lloc, l'avaluació **final, d'aprofitament o sumativa**, la finalitat del qual serà comprovar si els alumnes han aconseguit els objectius i competències del curs corresponent i poden, per tant, promocionar al curs següent. Per a la seua consecució, i donada la rellevància de les decisions a què poden conduir els resultats d'esta

avaluació, es proposa la realització d'una prova interna i realitzada des dels departaments didàctics. Estes proves poden assemblar-se a les proves de certificació, per a així entrenar l'alumne en este tipus de proves, o poden presentar altres variants que arpleguen més de prop el treball de la classe.

L'examen de certificació de Nivell Bàsic serà el mateix per a alumnes oficials i lliures

L'examen constarà de cinc parts

1. Expressió escrita
2. Comprensió escrita
3. Comprensió oral
4. Expressió oral

Els criteris d'avaluació de cada part els determinarà la comissió encarregada de l'elaboració de l'examen

1.2.5. Estratègies d'aprenentatge: Per a afavorir el procés d'aprenentatge de la llengua, estos continguts estratègics s'organitzen seguint els passos d'eixe procés i incloent en cada un les estratègies cognitives, metacognitives, socials i afectives apropiades. Moltes d'eixes estratègies poden formar part ja de la manera conscient o inconscient d'aprendre la llengua dels alumnes; en tots els casos, són susceptibles de practicar-se i d'usar-les intencionadament per a agilitzar l'aprenentatge.

Estratègies metacognitives

- Utilitzar el coneixement dels distints elements que comprén la competència comunicativa lingüística per a desenrotllar.
- Utilitzar el coneixement de la terminologia bàsica de l'aprenentatge de la llengua per a dur a terme tasques d'aprenentatge.
- Reconéixer els objectius de les diferents activitats.
- Comprendre la finalitat de l'aprenentatge lingüístic com a comunicació, així com la dels distints elements que intervenen en eixe aprenentatge i organitzar la seua presència per a facilitar-ho.
- Establir amb claredat i de forma realista els propis objectius i necessitats tant a curt com a llarg termini.
- Organitzar adequadament el temps personal per a l'aprenentatge de la llengua.
- Desenrotllar l'estil d'aprenentatge que millor s'adeqüe a les característiques personals i a les distintes tasques i continguts lingüístics
- Desenrotllar i utilitzar tècniques d'estudi i de treball adequades a les pròpies capacitats i a les distintes tasques i continguts lingüístics objecte d'aprenentatge.
- Organitzar i usar adequadament el material personal d'aprenentatge.
- Desenrotllar autonomia en l'aprenentatge, utilitzant els recursos disponibles tant dins com fora de l'aula i l'Escola i buscant o creant oportunitats per a practicar la llengua. Es farà especial insistència en els recursos de les tics.
- Reconéixer i entendre la funció dels distints tipus d'activitats, així com de les diverses funcions del professor.
- Comprendre el paper dels errors en el procés d'aprenentatge i aprendre d'ells.
- Utilitzar l'autoavaluació com a element de millora del procés d'aprenentatge per mitjà de fitxes D'autoavaluació que valoren el grau de consecució dels objectius.
- Reconéixer les dificultats i les formes de superar-les, així com valorar els èxits i els mitjans que han ajudat a aconseguir-los.

Estratègies cognitives

- Usar eficaçment materials de consulta i autoaprenentatge adequats al nivell (diccionaris, gramàtiques, llibres d'exercits, noves tecnologies, etc.).
- Prendre notes organitzadament de paraules clau o conceptes mentres s'escolta o es llig.
- Emprar el subratllat per a ressaltar la informació important d'un text.
- Fer un resum mental, oral o escrit de la informació obtinguda per mitjà de l'audició o la lectura.
- Utilitzar els distints sentits per a entendre i recordar informació, utilitzant distintes tècniques de memorització i organització adequades al tipus de contingut lingüístic i/o a l'estil d'aprenentatge personal.
- Organitzar i classificar paraules, terminologia o conceptes segons els seus atributs de significat com, per exemple, els mapes conceptuals o les taules de classificació.
- Utilitzar el llenguatge aprés a mesura que s'adquirix a fi d'assimilar-lo adequadament.
- Analitzar de forma bàsica textos, frases i paraules tractant de comprendre l'estructura i construcció, a fi de percebre millor el significat.
- Aplicar adequadament les regles d'ús i construcció d'una llengua.
- Superar problemes o limitacions per a la comprensió o producció amb coneixements lingüístics i no lingüístics previs a l'abast del parlant.
- Aprofitar adequadament la presència de parlants nadius o amb un nivell de competència lingüística més avançat per a aclarir, verificar o corregir.

Estratègies afectives

- Perdre la por als errors i reconèixer-los com necessaris per a aprendre, sense perdre de vista l'interés per millorar.
- Tolerar la comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa i valorar la importància de l'ús de tècniques que li ajuden a sentir-se competent per a dur a terme les tasques d'aprenentatge i comunicatives.
- Valorar i reforçar la motivació com a clau de l'èxit en l'aprenentatge.
- Entendre la relació professor-alumne com a element potenciador d'un bon procés d'aprenentatge.

Estratègies socials

- Sol·licitar ajuda, correccions, aclariments o confirmacions.
- Desenrotllar formes d'oci connectades amb l'aprenentatge de la llengua.
- Saber treballar en equip considerant els companys com una altra font més d'aprenentatge.
- Apreciar les diferències socioculturals.

1.3 ACTITUDS

S'haurà d'ajudar a l'alumnat a identificar les seues pròpies actituds i a treballar en el desenrotllament d'actituds positives. En este procés serà fonamental el seguiment personal que el professor faça de cada un dels seus alumnes i alumnes, la integració de comentaris i consells sobre actituds en el si de les activitats comunicatives i el foment de l'autoobservació i la responsabilització del propi aprenentatge per part dels alumnes. Les actituds no seran directament avaluables.

Valorar la comunicació interpersonal

- Mostrar una actitud positiva i participativa davant de la comunicació.
- Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació i cooperació amb altres persones dins i fora de l'aula.
- Valorar el contingut i la forma en la comunicació.

Respectar la pluralitat lingüística i cultural i valorar la identitat cultural pròpia

- Mostrar curiositat i respecte cap a altres cultures, valorant la diversitat ètnica, religiosa, etc.
- Superar els prejudis i estereotips cap a altres cultures.
- Interessar-se per adquirir una visió més àmplia i un sentit crític de la pròpia cultura al comparar-la amb altres.
- Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació entre persones de distintes cultures.

Valorar l'aprenentatge d'una llengua estrangera

-Valorar una llengua com a instrument de desenvolupament personal, professional i educatiu i com a mitjà d'expressió artística i cultural.

-Valorar la importància de l'autonomia en el propi aprenentatge, responsabilitzant-se d'este.

-Valorar la utilitat de l'aprenentatge d'una llengua com a base per a altres aprenentatges, l'adquisició d'altres llengües i el desenvolupament intel·lectual.

-Valorar la competència plurilingüe -enfrent de l'aprenentatge de llengües com a elements aïllats- com a instrument de desenvolupament intel·lectual i cultural.

Desenvolupar actituds que afavoreixen l'èxit de l'aprenentatge

-Desenvolupar creativitat, capacitat d'anàlisi i iniciativa.

-Desenvolupar autoestima i confiança realista en les pròpies capacitats.

-Apreciar la importància de la motivació en l'aprenentatge d'una llengua, definint els propis objectius d'aprenentatge.

-Tractar de reduir els impediments psicològics (estrès, por al ridícul, timidesa, etc..) que obstaculitzen la comunicació.

-Minimitzar l'ansietat o negativitat davant d'una comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa.

-Valorar la importància de "sobreviure" comunicativament, utilitzant tots els mitjans (lingüístics i nolingüístics) a l'abast del parlant.

-Valorar la importància de l'ús de la llengua objecte d'estudi en l'aula.

-Desenvolupar una actitud positiva cap a les tasques realitzades dins i fora de l'aula, així com puntualitat, constància i mètode en el treball.

1.2.6. Bibliografia

NIVELL	AUTOR	TITOL	EDITORIAL
2n	B.E. Antonova M.M. Najabina M.V. Safronova A.A. Tolstyj	Дорога в Россию	Zlatoust, 2006
	M. Sánchez Puig y otros	Curso Completo de la Lengua Rusa	Ediciones Hispano Eslavas, 2005
	Zajava- Nekrasova	Casos y preposiciones en el idioma ruso	Russki yazyk, 1990 Rubiños, 1993
	Javrónina	El ruso en ejercicios	Rubiños, 1990
	Drosdov, Cuesta	Estructuras básicas de la lengua rusa	

NIVELL INTERMEDI

1.3 Primer curs de nivell Intermedi

1.3.1.Objectius

A més de consolidar els objectius del Nivell Bàsic, es proposen els següents:

Destresa Objectius generals Curs Objectius específics

1. Deducir pel context el significat d'algunes paraules desconegudes i entendre el significat de la frase, si es coneix el tema.
2. Seguir conversacions quotidianes sempre que els interlocutors eviten un ús molt idiomàtic i pronuncien amb claredat, encara que en una situació real haja de demanar de tant en tant que se li repetisquen algunes paraules i frases concretes.
3. Entendre informació senzilla sobre fets relacionats amb temes quotidians o amb el treball, identificant tant els missatges generals com els detalls específics, sempre que es parle amb claredat i amb un accent que li resulte conegut.
4. Entendre les idees principals d'un discurs clar en llengua estàndard sobre qüestions familiars i que ocorren habitualment.
5. Entendre el contingut de quasi tot el material d'àudio gravat o retransmés sobre temes quotidians, si el discurs és lent i clar.
6. Captar les idees principals de programes retransmesos sobre temes coneguts o d'interès personal, si el discurs és lent i clar.

COMPRESIÓ ORAL

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos orals clarament estructurats i en llengua estàndard, articulats a velocitat relativament lenta o mitja i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics, sempre que les condicions acústiques siguin raonablement bones o es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

2

1. Captar les idees principals de conversacions prolongades, sempre que la dicció siga clara i s'utilitze un nivell de llengua estàndard.
2. Entendre conferències o xarrades que tracten assumptes de la seua especialitat, sempre que el tema li resulte conegut i la presentació siga clara i estiga ben organitzada.
3. Comprendre informació senzilla de caràcter tècnic, com per exemple les instruccions d'ús de qualsevol aparell corrent.
4. Seguir instruccions detallades, inclús transmeses per mitjans tècnics (p.Ex., informadors telefònics).
5. Seguir moltes pel·lícules en què la part visual i l'acció il·lustren bona part de l'argument i en les que la història és senzilla i el llenguatge és clar.
6. Comprendre una narració curta fins al punt de poder fer prediccions sobre el seu desenrotllament posterior.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ORAL

Produir textos orals ben organitzats i adequats a l'interlocutor i propòsit comunicatiu. Moure-se amb una correcció, fluïdesa i espontaneïtat que permeten mantindre la interacció, sent capaç de reaccionar, qüestionar o repetir allò que s'ha enunciat per a garantir la comprensió mútua. A vegades resultaran evidents l'accent estranger, les pauses per a planificar el discurs o corregir errors i serà necessària una certa cooperació per part dels interlocutors.

2

1. Realitzar descripcions senzilles sobre una varietat d'assumptes habituals dins de la seua especialitat.

2. Realitzar relacions detallades d'experiències descrivint sentiments i reaccions.
 3. Relatar els detalls d'esdeveniments impredecibles, com, per exemple, un accident.
 4. Descriure somnis, esperances i ambicions, fets reals o imaginats.
 5. Narrar històries.
 6. Desenrotllar arguments el prou bé com a perquè es puguem comprendre sense dificultat la major part del temps.
 7. Fer una presentació breu i preparada sobre un tema dins de la seua especialitat amb la suficient claredat
- Com perquè es puga seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals de la qual estan explicades amb una raonable precisió.
8. Resumir i donar opinió sobre relats, articles, xarrades, discussions, entrevistes o documentals breus i respondre a preguntes complementàries que requerixen detalls.
 9. Argumentar i explicar les seues opinions, plans i accions.
 10. Expressar i respondre adequadament a sentiments com ara tristesa, interès o indiferència.
 11. Contrastar i comparar alternatives per a triar una línia d'acció.

1

1. Entendre textos clars sobre temes relacionats amb els seus camps d'interès.
2. Trobar i entendre la informació general necessària en materials quotidians, com a cartes, fullets i documents oficials breus.
3. Reconèixer els punts més importants en articles clars de periòdics que tracten sobre temes familiars.
4. Entendre instruccions senzilles i escrites amb claredat sobre el maneig d'un aparell.

COMPRESIÓ LECTORA

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos escrits clars i ben organitzats en llengua estàndard i sobre temes generals, actuals, relacionats amb la pròpia especialitat, o en els que té un interès especial.

2

1. Buscar en textos extensos o en diversos textos breus la informació específica necessària per a realitzar una tasca.
2. Identificar les conclusions principals de textos argumentatius escrits amb claredat.
3. Entendre la descripció d'esdeveniments, sentiments i desitjos en cartes personals, el prou bé com a per a mantindre correspondència amb amics o coneguts.
4. Reconèixer la línia argumental general d'un text, sense arribar a entendre'l tot amb detall.

1

1. Escriure informes molt breus per a transmetre informació sobre fets quotidians i indicar els motius d'una Actuació determinada.
2. Relatar les seues experiències, descrivint els seus sentiments i reaccions en un text cohesionat senzill.
3. Descriure detalls bàsics de successos imprevisibles com per exemple un accident.
4. Formular somnis, esperances i ambicions.
5. Prendre notes sobre problemes, peticions d'informació.
6. Exposar breument les raons i donar explicacions sobre les seues opinions, plans i accions.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITA

Escriure textos senzills i cohesionats, de caràcter públic o privat, sobre temes quotidians o en els quals es té un interès personal, i en els quals es demana o transmet informació; es narren històries; es descriuen experiències o esdeveniments, siguen estos reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans

2

1. Escriure cartes personals descrivint experiències, sentiments i esdeveniments fil per randa.

2. Escriure cartes per a donar o sol·licitar informació específica (p.Ex., un curs o un itinerari de viatge).
3. Descriure somnis, esperances i ambicions.
5. Descriure persones conegudes utilitzant el llenguatge adequat.
6. Descriure l'argument d'un llibre o una pel·lícula i descriure també les seues reaccions.
7. Narrar històries senzilles utilitzant una varietat de temps verbals.
8. Exposar les raons i argumentar les seues opinions, plans i accions.
9. Escriure treballs o articles senzills i curts sobre temes del seu interès.
10. Resumir, fer informes i donar la seua opinió per escrit referent a informació factual que haja recopilat o a Assumptes dins del seu camp laboral o d'interès.

1.3.2. Metodologia.

Per a potenciar l'ús adequat de l'idioma el professor presentarà una sèrie d'experiències d'aprenentatge que

- Estimulen l'interès i sensibilitat cap a les cultures en què es parla la llengua objecte d'estudi,
- Fomenten la confiança de l'alumne en si mateix a l'hora de comunicar-se,
- Augmenten la motivació per a aprendre dins de l'aula i
- Desenrotllen la capacitat per a aprendre de manera autònoma.

D'acord amb tot el que s'ha dit, l'ensenyança dels idiomes atindrà als següents principis metodològics:

-Els **objectius** declarats se centren en l'ús efectiu de l'idioma per part de l'alumne; per tant, les pràctiques d'ensenyança i aprenentatge s'orientaran de manera que l'actuació d'este ocupe el major temps possible.

-El **paper del professorat** serà essencialment el de facilitar la participació de l'alumne en la realització d'activitats comunicatives, avaluar la seua actuació, orientar-lo respecte a esta i indicar-li com pot desenrotllar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.

-D'acord amb els objectius generals i específics establits, les activitats d'ensenyança i aprenentatge se centraran fonamentalment en aquelles a què l'alumnat haurà d'enfrontar-se en situacions de comunicació real – Açò és, activitats de comprensió, producció, interacció i mediació – A través de tasques que impliquen les dites activitats.

-Les característiques de les **tasques** a dur a terme (textos o material de base utilitzat, tema, operacions que comporta, duració, nombre de participants, instruccions, etc.) i les seues condicions de realització (quan i com) s'establiran essencialment en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir.

-Les classes s'impartiran en l'idioma objecte d'estudi per a garantir una major exposició directa al mateix, en la mesura que siga possible.

-Les classes s'organitzaran de manera que s'afavorisca la comunicació entre l'alumnat i es proposaran diferents activitats en què es promoga la dinàmica de grup(s). Per a això, és important que l'ambient de la classe ho afavorisca; es crearà un clima de col·laboració, empatia respecte i interès.

-Els mitjans, mètodes i materials que s'utilitzen seran el més pròxims possible a aquells que l'alumnat puga trobar-se en el curs de la seua experiència directa amb l'idioma objecte d'estudi, i se seleccionaran en funció de la seua idoneïtat per a assolir els objectius establits.

-La introducció de les TIC en l'ensenyança d'idiomes ha suposat un fita molt important i eficaç per a l'ensenyança/aprenentatge de llengües. Gràcies a elles l'aprenentatge de llengües s'ha fet molt més assequible a tots i, al seu torn, han facilitat la comunicació i intercanvi d'experiències amb altres pobles més distants.

-La programació dels departaments haurà de basar-se en el present document, adaptant-lo a l'específic de cada idioma i utilitzant els materials publicats (en concret els llibres de text) com a mer instrument i no com a programes curriculars

L'aprenentatge es basarà en tasques dissenyades a partir dels objectius específics, en la realització de les quals, l'alumnat haurà d'adquirir uns coneixements formals (desglossats en l'apartat de competència gramatical i lexicosemàntica), aprendre a utilitzar uns procediments discursius (desenrotllats en la competència pragmàtica i funcional) i unes estratègies de planificació, execució, control i reparació que es detallen a continuació. Tot això permetrà a l'alumnat comprendre i produir textos ajustats a les situacions de comunicació. A l'hora de programar tasques, s'ha d'atendre als interessos dels alumnes. A partir de la tasca triada es prepara la unitat didàctica, programant els recursos necessaris per a dur a terme la tasca i dissenyant el procés d'interiorització d'eixos continguts. Es poden seguir els passos següents:

- a) Motivació
- b) Previsió de la tasca final i dels passos necessaris per a realitzar-la
- c) Temporalització prevista
- d) Objectius d'aprenentatge (què és necessari saber fer –funcions-) en la nova llengua per a complir la tasca)

1.3.3.Continguts del Primer curs de Nivell Intermedi

CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

1. L'ORACIÓ SIMPLE

- **Tipus d'oració, elements constituents i la seua posició.**

Oració enunciativa.

Oració negativa.

Oració exhortativa

давай, пусть

Oració interrogativa.

Total.

Parcial amb element interrogatiu (**ли**) i el·líptica.

Oració exclamativa.

же, как, какой.

Fenòmens de concordança.

Subjecte- predicat/atribut.

Subjecte expressat per **много, мало, несколько** + sust..

Concordança amb el predicat.

Concordança de subjecte amb atribut: -- ---.

Concordança del subjecte expressada per numeral + substantiu amb el predicat.

Concordança del subjecte múltiple (**я с .../ мы с...**) amb el predicat

2. L'ORACIÓ COMPOSTA

Classes de coordinació i nexes

Coordinades copulatives (**и, да**)

Coordinades adversatives (**а, но**)

Coordinades disjuntives (**или**)

Relacions determinatives

который, какой, чей, что, где, куда, откуда, когда

3. EL SINTAGMA NOMINAL

- **Nucli**

Tipus de relació sintagmàtica: concordança, règim, adjunció

Noms comptables i incomptables (col·lectius de substància, abstractes).

Flexió irregular en plural plural (**сосед- соседи; крестьянин- крестьяне; татарин - татары**)

Substantius que només tenen singular o plural

Gènere

Substantius de gènere comú o substantius indeclinables d'origen estranger

4. EL SINTAGMA ADJECTIVAL

- **Nucli: adjectiu.**

Cas: (declinació mixta) declinació en plural.

Grau: positiu, comparatiu i superlatiu.

Fenòmens de concordança.

Forma curta i llarga

Pronoms

Demonstratius (**такой**).

Recíproc-reflexiu **друг друга**

Negatiu **ни/не**

Reflexiu **себя**.

Indefinits. (**-то, -нибудь, кое- , -либо**)

Determinatius (**весь, каждый, всякий, любой, сам, самый**).

Possessiu **чей**

El pronom **кто** i la seua concordança amb el verb

5. EL SINTAGMA VERBAL

- **Nucli: verb.**

Verbs de moviment amb i sense prefixos

Aspecte.

Ús de l'infinitiu imperfectiu o perfectiu

Amb verbs fásicos: **стать/продолжать/прекращать ...**

Amb verbs que indiquen intenció d'acabar o interrompre l'acció: **бросить, надоесть...**

Modalitat

Capacitat/ destresa: **мочь/уметь**

Prohibició/ impossibilitat: **нельзя/ не+ inf**

Negació categòrica: **кто взял мой зонтик? - не знаю, я не брала.**

Usos de l'imperatiu imperfectiu i perfectiu

Mode subjuntiu -condicional

Participis actius i passius

Veü passiva

Veü passiva sense subjecte actiu: **Урок начинается в пять, Мясо долго варится**

Règim verbal amb i sense preposició

6. SINTAGMA ADVERBIAL

- **Nucli: adverbi**

- Classes: de finalitat, negació, indefinits, orde

Adverbis predicatius. Significat i ús: estat físic i psíquic (холодно, весело.); possibilitat/ impossibilitat (можно); necessitat (надо, пора.); valoració (вредно.); estat de la naturalesa o ambient (жарко..)

7. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

- **Nucli.**
- Preposicions d'ús freqüent. Semàntica de les preposicions. Règim preposicional
Preposicions compostes: вместе с, рядом с, во время.

C. DISCURS

- Cohesió

Coherència temporal i aspectual en el discurs

Connectors més freqüents

Organització

Conversació

Marcadors per a dirigir-se a algú (Скажи-те.; послушай-те.. прости-те; извини-те), per a reprendre la conversació (Так вот ...); per a demanar assentiment (Ведь так?.. Правда?..); per a començar la conversació (знаешь?); per a implicar l'interlocutor (как ты думаешь? как тебе кажется?..); per a prendre la paraula (Можно мне сказать?.. Подожди, подожди!); per a contradir (А по-моему...); per a finalitzar (Кончаю..)

Altres tipus de text.

Marcadors d'inici, desenrotllament i conclusió.

Marcadors per a afegir informació (кроме того, к тому же, а также), contraposició (с одной стороны... с другой ...), enumeració (во-первых.....), exemplificar (например..)

Marcadors per a contextualitzar el temps (раньше/теперь, тогда/сейчас ...) i en l'espai (тут же, там же ...)

Entonació i pauses

Fórmules de tractament d'ús freqüent (ты/Вы, молодой человек/ девушка)

Respostes de cortesia

D. LÈXIC I SEMÀNTICA

- Expressions freqüents en diferents situacions formals.

1.3.4. Sistemes d'avaluació: A més de les competències del nivell bàsic, l'alumne haurà adquirit les pròpies del nivell intermedi quan siga capaç de realitzar les actuacions que es detallen a continuació.

COMPREENSIÓ ORAL

Es considerarà que un alumne ha adquirit les competències necessàries d'este nivell quan siga capaç de: Identificar informació global i específica en textos orals breus, d'estructura clara i senzilla i lèxic d'ús freqüent, referits a temes quotidians o relacionats amb necessitats bàsiques i concretes, articulats amb claredat, a velocitat lenta, en llengua estàndard i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics. Més concretament:

- Comprendre les idees principals d'un discurs clar i en llengua estàndard quan tracten assumptes quotidians que tinguen lloc en el treball, en l'escola, durant el temps d'oci,.. incloent breus narracions.
- Comprendre instruccions amb informació tècnica senzilla, com per exemple, instruccions de funcionament d'aparells d'ús freqüent i seguir indicacions detallades.
- Comprendre generalment les idees principals d'una conversació o discussió formal sempre que el discurs estiga articulat amb claredat i en llengua estàndard.
- Comprendre informació concreta relativa a temes quotidians o al treball, i identificar tant el missatge general com els detalls específics, sempre que el missatge estiga articulat amb claredat i amb un accent normal.
- En conversacions formals i reunions de treball, comprendre gran part del que es diu si està relacionat amb la seua especialitat i sempre que els interlocutors eviten un ús molt idiomàtic i pronuncien amb claredat.
- Seguir generalment les idees principals d'un debat llarg que tinga lloc en la seua presència, sempre que el discurs estiga articulat amb claredat i en una varietat de llengua estàndard.
- Comprendre, en línies generals, conferències i presentacions senzilles i breus sobre temes quotidians sempre que es desenrotllen amb una pronunciació estàndard i clara.
- Comprendre les idees principals de programes de ràdio o televisió que tracten de temes quotidians o actuals, o assumptes d'interés personal o professional, quan l'articulació siga relativament lenta i clara.
- Comprendre pel·lícules que s'articulen amb claredat i en un nivell de llengua senzill, i on els elements visuals i l'acció conduïsquen gran part de l'argument.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ORAL

Es considerarà que un alumne ha adquirit les competències necessàries d'este nivell quan siga capaç de:

Interactuar i expressar-se en situacions inclús poc habituals i sobre temes concrets o abstractes, per a relacionar-se i intercanviar opinions i informació detallada, narrar i descriure experiències, sentiments i esdeveniments, presentar un tema conegut i justificar breument les pròpies opinions en un registre estàndard de formalitat o informalitat.

Més concretament:

- Fer declaracions públiques breus i assajades, sobre un tema quotidià del seu acampe, que siguen clarament intel·ligibles a pesar d'anar acompanyades d'un accent i entonació inconfusiblement estrangers.
- Fer una presentació breu i preparada, sobre un tema dins de la seua especialitat, amb la suficient claredat com perquè es puga seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals de la qual estiguen explicades amb una raonable precisió, així com a respondre preguntes complementàries de l'audiència, encara que potser haja de demanar que les repetisquen si es parla amb rapidesa.
- Mostrar-se en transaccions comunes de la vida quotidiana com són els viatges, l'allotjament, les menjars i les compres. Intercanviar, comprovar i confirmar informació amb el degut detall. Enfrontar-se a situacions menys corrents i explicar el motiu d'un problema.
- Iniciar, mantindre i acabar conversacions i discussions senzilles cara a cara sobre temes quotidians, d'interés personal o que siguen pertinents per a la vida diària (per exemple, família, aficions, treball, viatges i fets d'actualitat).
- En conversacions informals, oferir o buscar punts de vista i opinions personals al discutir sobre temes d'interés; fer comprensibles les seues opinions o reaccions respecte d'això a les solucions possibles de problemes o qüestions pràctiques, o als passos que s'han de seguir (sobre on anar, què fer, com organitzar un esdeveniment; per exemple, una excursió) i invitar a altres a expressar els seus punts de vista sobre la forma de procedir; descriure experiències i fets, somnis, esperances i

ambicions; expressar amb amabilitat creences, opinions, acords i desacords i explicar i justificar breument les seues opinions i projectes.

-Prendre part en discussions formals i reunions de treball habituals sobre temes quotidians i que suposen un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en les que es donen instruccions a problemes pràctics i plantejar en elles un punt de vista amb claredat, oferint breus raonaments i explicacions d'opinions, plans i accions.

-Prendre iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per a plantejar un nou tema) encara que depenga molt de l'entrevistador durant la interacció i utilitzar un qüestionari preparat per a realitzar una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementàries.

COMPRESIÓ DE LECTURA

Es considerarà que un alumne ha adquirit les competències necessàries d'este nivell quan siga capaç de:

Identificar les intencions comunicatives, el tema, les idees principals, els detalls més rellevants, el fil argumental i les conclusions de textos clars i ben organitzats sobre temes generals o relacionats amb la seua especialitat (missatges i textos de relació social, anuncis de treball o publicitaris, fullets turístics i comercials, instruccions, notícies, relats i articles d'opinió o d'informació, no especialitzades) així com localitzar informació procedent de distintes fonts en els mateixos tipus de text. Més concretament:

-Comprendre textos redactats en una llengua d'ús habitual i quotidià o relacionat amb el treball.

-Llegir textos senzills sobre fets concrets que tracten sobre temes relacionats amb la seua especialitat amb un nivell de comprensió satisfactori.

-Comprendre la descripció d'esdeveniments, sentiments i desitjos en correu personal prou bé com a per a comunicar-se amb un amic estranger.

-Consultar textos extensos a fi de trobar la informació desitjada, i arregar informació procedent de les distintes parts d'un text o de distints textos a fi de realitzar una tasca específica.

-Trobar i comprendre informació rellevant en material escrit d'ús quotidià, com poden ser cartes, catàlegs i documents oficials breus.

-Reconèixer les idees significatives d'articles senzills de periòdic que tracten de temes quotidians.

-Identificar les conclusions principals en textos clarament argumentatius.

-Comprendre instruccions senzilles escrites amb claredat i relatives a un aparell.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITA

Es considerarà que un alumne ha adquirit les competències necessàries d'este nivell quan siga capaç de:

Escriure textos senzills sobre temes generals de diversa tipologia (cartes i missatges personals, cartes formals tipificades, instruccions, sol·licituds, qüestionaris, breus informes, descripcions o relats) en els que se sol·licita o transmet informació, es descriuen o narren esdeveniments coneguts, fets imaginaris, somnis, desitjos, reaccions i sentiments, es justifiquen breument les opinions i s'expliquen plans o projectes.

Més concretament:

-Escriure textos senzills i ben enllaçats sobre temes que resulten coneguts o d'interés personal.

-Escriure correu personal que descriga experiències i emocions amb un cert detall.

-Fer descripcions senzilles i detallades sobre una sèrie de temes quotidians.

-Escriure relacions d'experiències descrivint sentiments i reaccions en textos senzills i estructurats.

-Descriure un fet determinat, un viatge recent, real o imaginari. Narrar una història.

-Escriure informacions breus en format convencional amb informació sobre fets habituals.

-Resumir, comunicar i oferir la seua opinió amb una certa seguretat sobre fets concrets relatius a assumptes quotidians, habituals o no, propis de la seua especialitat.

-Anotar missatges en què es requerisca informació i s'expliquen problemes.

COMPETÈNCIA LEXICOSEMÀNTICA

S'han assenyalat els aspectes que l'alumne ha de ser capaç de comprendre o produir (bàsics i derivats, concrets i abstractes) dels temes generals següents. Estes àrees temàtiques hauran de ser tingudes en compte per a futurs desenrotllaments curriculars, així com per a la programació dels departaments didàctics. A més del lèxic descrit en el nivell bàsic, l'alumne haurà de conèixer:

A) TEMES DE NIVELL INTERMEDI

a) Identificació personal:

Lèxic relacionat amb la informació personal. Dades personals necessaris per a moure's en els àmbits personal i públic en situacions quotidianes, amb amics i coneguts, i en visites turístiques a països estrangers, passaport, carnet d'estudiant, abonament de transport i documents identificatius; lèxic relacionat amb el caràcter, les emocions, les habilitats i la descripció física i psíquica de les persones; lèxic relacionat amb la vestimenta i accessoris.

b) Vivenda, llar i entorn:

La vivenda: ampliació de tipus, ubicació, parts i distribució; lèxic propi del mobiliari, objectes i utensilis de la vivenda: ampliació relacionats amb les distintes parts de la casa; la ciutat: situar-se en plans, distingir les distintes parts; el camp: vida rural.

c) Activitats de la vida diària:

Lèxic relacionat amb la rutina diària i les activitats en la casa, en el treball o en centres escolars en la ciutat i en el camp. Horaris.

d) Temps lliure i oci:

Lèxic relacionat amb les activitats de temps lliure i oci: esports, jocs, activitats culturals, excursions, música, lectura; llocs d'oci: lèxic relacionat amb elements d'un teatre, un museu, la platja, el cine, espectacles; la ràdio i la televisió, premsa escrita, Internet i les noves tecnologies; aficions i interessos; festes.

e) Mitjans de comunicació:

Ràdio, televisió, internet, premsa, telefonia

f) Viatges:

Lèxic relacionat amb el turisme i l'emigració; mitjans de transport; Vacances: naturalesa, turisme rural, platja, balnearis, muntanya, esports; viatges alternatius: vacances amb una ONG, camps de treball; allotjament: tipus.

g) Relacions humanes i socials:

Lèxic relacionat amb els membres d'una família: ampliació; lèxic relacionat amb l'amistat, els sentiments, relacions amoroses; lèxic relacionat amb el món laboral, escolar i d'oci; convencions i tabús del comportament i de les conversacions; correspondència privada (família, amics); correspondència comercial senzilla (banc, publicitat, factures, etc.); correspondència formal senzilla (reclamacions, sol·licitud d'informació, de treball).

h) Salut i cures físiques:

Parts del cos (ampliació); estat físic i anímic; símptomes i malalties comunes, tractaments i consells (ampliació); lèxic relacionat amb el món sanitari: malalties, consultes; farmàcia: lèxic relacionat amb medicaments comuns; estètica; higiene personal; consulta mèdica, accidents i urgències.

i) Educació i formació:

Lèxic relacionat amb l'educació: distints nivells educatius, assignatures, informació i matrícula, qualificacions, certificats; lèxic relacionat amb les activitats de l'aula i material escolar; lèxic relacionat amb el món universitari i les seues distintes opcions; estudis en l'estranger: intercanvis, beques, programes europeus, allotjament; la importància de conèixer altres llengües estrangeres.

j) Compres i activitats comercials:

Noms d'objectes d'ús personal (ampliació del lèxic de la roba i accessoris, menjar, objectes per a la llar i de neteja, objectes d'oci, regals, etc); selecció i comparació de productes; lèxic per a descriure estos objectes d'ús personal (color, grandària); establiments i operacions comercials i bancàries bàsiques; preu, monedes, formes de pagament, targetes; correu comercial (banc, publicitat, factures, etc.).

k) Alimentació:

Hàbits alimentaris en el país objecte d'estudi: menjar, plats i productes típics; lèxic relacionat amb els aliments, tipus d'envasos i porcions; quantitats, pesos i mesures; preparació de menjars; Establiments de restauració; tipus d'alimentació, avantatges i inconvenients: dietes, menjars típics, menjar sana, menjar fem.

l) Béns i servicis:

Servicis privats i públics: bancs, correus, arplega de fem, policia, hospitals, etc.

m) Llengua i comunicació:

Lèxic relacionat amb l'aprenentatge d'un idioma; metallenguatge; diferents idiomes del món (ampliació); mitjans de comunicació aplicats a la formació; el llenguatge gestual; el llenguatge juvenil.

n) Medi físic i clima:

Medi físic: accidents geogràfics; fenòmens atmosfèrics i climàtics (ampliació); lèxic relacionat amb la flora i la fauna; lèxic relacionat amb la protecció del medi ambient (Reciclatge, energies alternatives, etc.); el canvi climàtic.

o) Ciència i tecnologia:

Lèxic bàsic relacionat amb aparells elèctrics i electrònics: instruccions d'ús bàsiques; lèxic bàsic relacionat amb el món científic i tecnològic (ordinadors, televisió, Internet).

p) Política i societat:

Sistema polític del país (Institucions més conegudes, partits polítics i govern); entitats regionals i autonòmiques; administració i institucions públiques; altres organitzacions públiques i privades; religió.

B) ASPECTES LEXICOSEMÀNTICS

-Agrupacions semàntiques (temes i àrees lèxiques, parts d'un tot, exemples d'una categoria, etc.).

-Combinacions freqüents de paraules.

-Sinònims, antònims i paraules polisèmiques.

-Formació de paraules: prefixos i sufixos; composició i derivació de paraules.

-Expressions idiomàtiques comunes: proverbis i modismes.

-Modificació i transformació lexicosemàntica per mitjà de partícules i derivació per mitjà de sufixació/prefixació.

-Gramàtica del vocabulari (reconèixer la classe de paraula, i les seues normes gramaticals d'ús com a part integrant del seu significat).

-Diferències bàsiques de registre.

-Paraules comunes de significat pròxim o fàcilment confusible.

-Paraules transparents (de significat idèntic o pròxim) i falsos amics comuns (de distint significat), semblants a termes de les llengües cooficials de la Comunitat Valenciana.

-Xenismos d'ús freqüent en les llengües cooficials.

-Paraules d'ús habitual procedents d'altres llengües (préstecs): *sesta, quimono*.

-Introducció a les diferències lexicosemàntiques bàsiques en les varietats més comunes de l'idioma.

COMPETÈNCIA SOCIOLINGÜÍSTICA

Un enfocament centrat en l'ús de l'idioma suposa necessàriament la seua dimensió social. Els alumnes hauran d'adquirir les competències sociolingüístiques que els permeten comunicar-se amb efectivitat al nivell especificat.

a) Relacions socials

Ús i elecció de la salutació: a l'arribar a un lloc, presentacions, despedides; ús i elecció de les formes de tractament; realitzacions lingüístiques per a presentar a algú i respondre a la presentació formalment i informalment; fórmules de salutació segons els moments del dia; fórmules de salutació per al retrobament darrere d'un llarg temps; recursos per a parlar de la salut; convencions gràfiques en la correspondència personal i formal; convencions per als torns de paraula; recursos per a parlar del temps climàtic; recursos per a concertar una cita de manera formal i informal;

fórmules a l'hora de pagar; realitzacions lingüístiques per a cridar l'atenció d'algú; ús i elecció d'interjeccions i frases interjectives.

b) Normes de cortesia

Fórmules de cortesia per a sol·licitar permís, ajuda, un servei, un producte; fórmules per a expressar agraïment; fórmules per a disculpar-se; fórmules per a fer complits; expressions per a reaccionar davant de situacions inesperades, agradables, ...; fórmules de felicitació; fórmules per a expressar acord i desacord; convencions i tabús relatius al llenguatge; expressar admiració, afecte, gratitud; expressar penediment i disculpes; descortesia deliberada: queixa, ira, ...; utilització d'enunciats evasius.

c) Expressions de saviesa popular

Refranys i proverbis més comuns; valors, creences i supersticions més comunes.

d) Diferències de registre

Registre estàndard en situacions formals i informals

e) Dialecte i accent

Variacions diatòpicas més comuns.

COMPETÈNCIA PRAGMÀTICA

La competència pragmàtica és la relació entre els parlants i el context social on ocorre la comunicació. És a dir, la competència pragmàtica és saber usar la llengua per a realitzar alguna tasca com pot ser la de demanar quelcom o fer una telefonada. També inclou l'habilitat de triar entre algunes opcions o maneres diferents d'expressar quelcom per a usar la més adequada a la situació. La competència pragmàtica inclou, per exemple, les funcions de demanar, ser cortés, fer bromes, expressar agraïment. A més, inclou saber *quan* és apropiat demanar o fer complits, o demostrar cortesia o bromejar, i saber *com* fer-ho. La competència en el maneig del discurs és saber expressar-se en una conversació, és més que dir frases o paraules soltes, és l'habilitat de combinar frases per a comunicar-se. Algú que ha aconseguit el nivell de competència discursiva pot expressar-se organitzadament i de manera eficaç, i les persones amb els que parla entenen fàcilment.

COMPETÈNCIA FUNCIONAL

En el nivell intermedi, el mínim de funcions que l'alumne haurà de saber expressar, a més de les ja assenyalades en el nivell bàsic, són:

1. Actes assertius (funcions relacionades amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura).

Afirmar, anunciar, assentir, dissentir, classificar, descriure, expressar acord/desacord, expressar desconeixement, expressar una opinió, formular hipòtesi, identificar/se, presentar-se, informar, predir, rectificar, recordar quelcom a algú i expressar dubte.

Inclouen funcions com: descriure persones, objectes i llocs; repetir o transmetre informació en la mateixa o una altra situació; plantejar hipòtesi i graus de probabilitat; comparar idees, persones, llocs, situacions i accions.

2. Actes compromissius (funcions relacionades amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió).

Expressar la intenció, el desig o la voluntat de fer quelcom; oferir quelcom (també ajuda); oferir-se a fer quelcom; prometre; comprometre's; jurar; acceptar fer quelcom o un oferiment; refusar fer quelcom o un oferiment; accedir a un prec, petició, proposta, amenaça; negar-se a un prec, petició, proposta, amenaça; expressar decisió de fer quelcom; titubejar.

3 Actes expressius (funcions amb què s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions).

Expressar alegria/felicitat, estima/simpatia, enuig, decepció, interès, desinterès, avorriment, incredulitat, resignació, esperança, preferència, satisfacció, sorpresa, temor, disgust, dolor i tristesa.

Inclouen funcions com: interessar-se per algú o quelcom; compartir sentiments; expressar una queixa o reclamació; disculpar/s'i acceptar disculpes.

4. Actes directius (funcions que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça quelcom, tant si açò és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole).

Alertar/ advertir; donar instruccions; donar permís; demanar quelcom/ajuda, confirmació, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça quelcom; Prohibir o denegar; proposar o sol·licitar ; recordar quelcom a algú; aconsellar, suggerir. Inclouen funcions com: demanar amb caràcter immediat i amb cortesia; declinar o rebutjar justificant; aconsellar, animar i persuadir a algú que faça quelcom; suggerir activitats, i reaccionar davant de suggeriments; planificar una activitat.

5. Actes fàtics i solidaris (funcions que es realitzen per a mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres).

Invitar, acceptar o declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; donar la benvinguda; saludar i acomiadar-se utilitzant diversos registres; expressar aprovació; felicitar; interessar-se per algú/quelcom; lamentar; demanar disculpes; expressar condol, lamentar; dirigir-se a algú correctament; reaccionar adequadament quan es dirigixen a un; cedir la paraula; indicar que quelcom no s'ha entés; reaccionar al telèfon; mantindre el buit amb paraules buides (mm, aha); finalitzar adequadament les conversacions o les cartes; mediar. Inclouen funcions com: demanar, prendre i cedir la paraula; reaccionar i cooperar en la interacció d'acord amb la situació; anunciar el tancament d'un discurs i tancar-lo; enumerar, exemplificar, aclarir aspectes, contrastar, emfatitzar, canviar de tema, resumir.

COMPETÈNCIA DISCURSIVA

Un enfocament centrat en l'ús de l'idioma suposa considerar el text com la unitat mínima de comunicació. Perquè un text siga comunicativament vàlid, ha de ser coherent respecte al context en què es produïx o s'interpreta i ha de presentar una cohesió o organització interna que facilite la seua comprensió i que reflectisca, així mateix, la dinàmica de comunicació en què es desenrotlla. Els alumnes hauran d'adquirir, per tant, les competències discursives que els permeten produir i comprendre textos atenent a la seua coherència i a la seua cohesió adequats a cada nivell.

GRAMÀTICA TEXTUAL: PROPIETATS DEL TEXT.

a) Adequació al propòsit funcional

- Intencionalitat comunicativa.
- Context, cotext i situació.
- Registre i nivell de llengua.
- Medi: llenguatge oral i escrit.

b) Coherència textual

- Tipus i format de text: narratiu, descriptiu, dialogat, expositiu i argumentatiu (orals i escrits).
- Esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral (en situacions convencionals com comprar menjar o reservar una habitació en un hotel).
- Quantitat, qualitat, rellevància, orde i claredat de la informació.
- Tema: enfocament i contingut.
- Selecció: lèxic, estructures sintàctiques i contingut rellevant.
- Context espaciotemporal.
- Referència espacial: ús d'adverbis i expressions espacials.
- Referència temporal: ús dels temps verbals, adverbis i expressions temporals.

c) Cohesió textual

- La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.
- Recursos de cohesió del text oral: entonació, pauses, mitjans paralingüístics
- Ús de marcadors del discurs
- Marcadors espacials (d'ubicació).

- Marcadors temporals (per a expressar accions successives).
- Marcadors o connectors textuais entre oracions coordinades i subordinades.
- Marcadors o connectors textuais d'enllaç i relació lògica entre oracions o paràgrafs.
- Marcadors per a mantindre el discurs .
- Estructuració del discurs, divisió en parts:
 - Inici del discurs. Inicials: introducció del tema. Tematització i focalització: orde de paraules, ús de partícules, etc. Enumeració.
 - Desenrotllament del discurs. Desenrotllament temàtic. Manteniment del tema:referència, substitució, repetició. Sinonímia, camps semàntics. Expansió temàtica: exemplificació, reforç, contrast i introducció de subtemes. Canvi de tema.
 - Manteniment i seguiment del discurs oral. Presa, manteniment i cessió del torn de paraula. Suport, demostració d'enteniment, petició d'aclariment, etc.
 - Conclusió del discurs. Resum i recapitulació. Indicació de tancament textual. Tancament textual.

MODEL D'EXAMEN

Examen escrit

- Prova de comprensió auditiva
- Prova de comprensió escrita
- Prova d'expressió escrita

Examen oral

- Lectura comprensiva i comentari
- Resums orals
- Conversació sobre situacions de la vida real

1.3.5. Estratègies d'aprenentatge

Per a afavorir el procés d'aprenentatge de la llengua, estos continguts estratègics s'organitzen seguint els passos d'eixe procés i incloent en cada un les estratègies cognitives, metacognitives, socials i afectives apropiades. Moltes d'eixes estratègies poden formar part ja de la manera conscient o inconscient d'aprendre la llengua dels alumnes; en tots els casos, són susceptibles de practicar-se i d'usar-les intencionadament per a agilitzar l'aprenentatge.

Estratègies metacognitives

- Utilitzar el coneixement dels distints elements que comprén la competència comunicativa lingüística per a desenrotllar.
- Utilitzar el coneixement de la terminologia bàsica de l'aprenentatge de la llengua per a dur a terme tasques d'aprenentatge.
- Reconéixer els objectius de les diferents activitats.
- Comprendre la finalitat de l'aprenentatge lingüístic com a comunicació, així com la dels distints elements que intervenen en eixe aprenentatge i organitzar la seua presència per a facilitar-lo.
- Establir amb claredat i de forma realista els propis objectius i necessitats tant a curt com a llarg termini.
- Organitzar adequadament el temps personal per a l'aprenentatge de la llengua.
- Desenrotllar l'estil d'aprenentatge que millor s'adeqüe a les característiques personals i a les distintes tasques i continguts lingüístics
- Desenrotllar i utilitzar tècniques d'estudi i de treball adequades a les pròpies capacitats i a les distintes tasques i continguts lingüístics objecte d'aprenentatge.
- Organitzar i usar adequadament el material personal d'aprenentatge.
- Desenrotllar autonomia en l'aprenentatge, utilitzant els recursos disponibles tant dins com fora de l'aula i l'Escola i buscant o creant oportunitats per a practicar la llengua. Es farà especial insistència en els recursos de les tics.
- Reconéixer i entendre la funció dels distints tipus d'activitats, així com de les diverses funcions del professor.

- Comprendre el paper dels errors en el procés d'aprenentatge i aprendre d'ells.
- Utilitzar l'autoavaluació com a element de millora del procés d'aprenentatge per mitjà de fitxes d'autoavaluació que valoren el grau de consecució dels objectius.
- Reconèixer les dificultats i les formes de superar-les, així com valorar els èxits i els mitjans que han ajudat a aconseguir-los.

Estratègies cognitives

- Usar eficaçment materials de consulta i autoaprenentatge adequats al nivell (diccionaris, gramàtiques, llibres d'exercicis, noves tecnologies, etc.).
- Prendre notes organitzadament de paraules clau o conceptes mentres s'escolta o es llig.
- Emprar el subratllat per a ressaltar la informació important d'un text.
- Fer un resum mental, oral o escrit de la informació obtinguda per mitjà de l'audició o la lectura.
- Utilitzar els distints sentits per a entendre i recordar informació, utilitzant distintes tècniques de memorització i organització adequades al tipus de contingut lingüístic i/o a l'estil d'aprenentatge personal.
- Organitzar i classificar paraules, terminologia o conceptes segons els seus atributs de significat com, per exemple, els mapes conceptuals o les taules de classificació.
- Utilitzar el llenguatge aprés a mesura que s'adquirix a fi d'assimilar-lo adequadament.
- Analitzar de forma bàsica textos, frases i paraules tractant de comprendre l'estructura i construcció, a fi de percebre millor el significat.
- Aplicar adequadament les regles d'ús i construcció d'una llengua.
- Superar problemes o limitacions per a la comprensió o producció amb coneixements lingüístics i no lingüístics previs a l'abast del parlant.
- Aprofitar adequadament la presència de parlants nadius o amb un nivell de competència lingüística més avançat per a aclarir, verificar o corregir.

Estratègies afectives

- Perdre la por als errors i reconèixer-los com necessaris per a aprendre, sense perdre de vista l'interés per millorar.
- Tolerar la comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa i valorar la importància de l'ús de tècniques que li ajuden a sentir-se competent per a dur a terme les tasques d'aprenentatge i comunicatives.
- Valorar i reforçar la motivació com a clau de l'èxit en l'aprenentatge.
- Entendre la relació professor-alumne com a element potenciador d'un bon procés d'aprenentatge.

Estratègies socials

- Sol·licitar ajuda, correccions, aclariments o confirmacions.
- Desenrotllar formes d'oci connectades amb l'aprenentatge de la llengua.
- Saber treballar en equip considerant els companys com una altra font més d'aprenentatge.
- Apreciar les diferències socioculturals.

ACTITUDS

S'haurà d'ajudar a l'alumnat a identificar les seues pròpies actituds i a treballar en el desenrotllament d'actituds positives. En este procés serà fonamental el seguiment personal que el professor faça de cada un dels seus alumnes i alumnes, la integració de comentaris i consells sobre actituds en el si de les activitats comunicatives i el foment de l'autoobservació i la responsabilització del propi aprenentatge per part dels alumnes. Les actituds no seran directament avaluables.

Valorar la comunicació interpersonal

- Mostrar una actitud positiva i participativa davant de la comunicació.
- Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació i cooperació amb altres persones dins i fora de l'aula.
- Valorar el contingut i la forma en la comunicació.

Respectar la pluralitat lingüística i cultural i valorar la identitat cultural pròpia

- Mostrar curiositat i respecte cap a altres cultures, valorant la diversitat ètnica, religiosa, etc.

-Superar els prejudis i estereotips cap a altres cultures.
 -Interessar-se per adquirir una visió més àmplia i un sentit crític de la pròpia cultura al comparar-la amb altres.

-Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació entre persones de distintes cultures.

Valorar l'aprenentatge d'una llengua estrangera

-Valorar una llengua com a instrument de desenrotllament personal, professional i educatiu i com a mitjà d'expressió artística i cultural.

-Valorar la importància de l'autonomia en el propi aprenentatge, responsabilitzant-se d'este.

-Valorar la utilitat de l'aprenentatge d'una llengua com a base per a altres aprenentatges, l'adquisició d'altres llengües i el desenrotllament intel·lectual.

-Valorar la competència plurilingüe -enfrent de l'aprenentatge de llengües com a elements aïllats-com a instrument de desenrotllament intel·lectual i cultural.

Desenrotllar actituds que afavorixen l'èxit de l'aprenentatge

-Desenrotllar creativitat, capacitat d'anàlisi i iniciativa.

-Desenrotllar autoestima i confiança realista en les pròpies capacitats.

-Apreciar la importància de la motivació en l'aprenentatge d'una llengua, definint els propis objectius d'aprenentatge.

-Tractar de reduir els impediments psicològics (estrés, por al ridícul, timidesa, etc..) que obstaculitzen la comunicació.

-Minimitzar l'ansietat o negativitat davant d'una comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa.

-Valorar la importància de “sobreviure” comunicativament, utilitzant tots els mitjans (lingüístics i no lingüístics) a l'abast del parlant.

-Valorar la importància de l'ús de la llengua objecte d'estudi en l'aula.

-Desenrotllar una actitud positiva cap a les tasques realitzades dins i fora de l'aula, així com puntualitat ,constància i mètode en el treball.

1.3.6. Bibliografia

NIVEL	AUTOR	TÍTOL	EDITORIAL
1º Intermedi	B.E. Antonova M.M. Najabina A.A. Tolstyj	Дорога в Россию 3-1	Zlatoust, 2007
	M. Sánchez Puig y otros	Curso Completo de Lengua Rusa	Ediciones Hispano Eslavas, 2005
	Javrónina	El Ruso en ejercicios	Rubiños, 1993
	Muraviova	Los verbos de movimiento rusos	Rubiños, 1993
	E.P. Ласкарева	Чистая грамматика	Златоуст, 2006

1.4. Segon nivell d'intermedi

1.4.1 Objectius

A més de consolidar els objectius del Nivell Bàsic, es proposen els següents:

Destresa Objectius generals Curs Objectius específics

1

1. Deducir pel context el significat d'algunes paraules desconegudes i entendre el significat de la frase, si es coneix el tema.
2. Seguir conversacions quotidianes sempre que els interlocutors eviten un ús molt idiomàtic i pronuncien amb claredat, encara que en una situació real haja de demanar de tant en tant que se li repetisquen algunes paraules i frases concretes.
3. Entendre informació senzilla sobre fets relacionats amb temes quotidians o amb el treball, identificant tant els missatges generals com els detalls específics, sempre que es parle amb claredat i amb un accent que li resulte conegut.
4. Entendre les idees principals d'un discurs clar en llengua estàndard sobre qüestions familiars i que ocorren habitualment.
5. Entendre el contingut de quasi tot el material d'àudio gravat o retransmés sobre temes quotidians, si el discurs és lent i clar.
6. Captar les idees principals de programes retransmesos sobre temes coneguts o d'interès personal, si el discurs és lent i clar.

COMPRENSIÓ ORAL

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos orals clarament estructurats i en llengua estàndard, articulats a velocitat relativament lenta o mitja i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics, sempre que les condicions acústiques siguin raonablement bones o es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

1. Captar les idees principals de conversacions prolongades, sempre que la dicció siga clara i s'utilitze un nivell de llengua estàndard.
2. Entendre conferències o xarrades que tracten assumptes de la seua especialitat, sempre que el tema li resulte conegut i la presentació siga clara i estiga ben organitzada.
3. Comprendre informació senzilla de caràcter tècnic, com per exemple les instruccions d'ús de qualsevol aparell corrent.
4. Seguir instruccions detallades, inclús transmeses per mitjans tècnics (p.ex., informadors telefònics).
5. Seguir moltes pel·lícules en què la part visual i l'acció il·lustren bona part de l'argument i en les que la història és senzilla i el llenguatge és clar.
6. Comprendre una narració curta fins al punt de poder fer prediccions sobre el seu desenrotllament posterior.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ORAL

Produir textos orals ben organitzats i adequats a l'interlocutor i propòsit comunicatiu. Desenvolupar-se amb una correcció, fluïdesa i espontaneïtat que permeten mantindre la interacció, sent capaç de reaccionar, qüestionar o repetir allò que s'ha enunciat per a garantir la comprensió mútua. A vegades resultaran evidents l'accent estranger, les pauses per a planificar el discurs o corregir errors i serà necessària una certa cooperació per part dels interlocutors.

1. Realitzar descripcions senzilles sobre una varietat d'assumptes habituals dins de la seua especialitat.
2. Realitzar relacions detallades d'experiències descrivint sentiments i reaccions.
3. Relatar els detalls d'esdeveniments impredecibles, com, per exemple, un accident.
4. Descriure somnis, esperances i ambicions, fets reals o imaginats.
5. Narrar històries.
6. Desenrotllar arguments el prou bé com a perquè es puguem comprendre sense dificultat la major part del temps.
7. Fer una presentació breu i preparada sobre un tema dins de la seua especialitat amb la suficient claredat

Com perquè es puga seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals de la qual estan explicades amb una raonable precisió.

8. Resumir i donar opinió sobre relats, articles, xarrades, discussions, entrevistes o documentals breus i respondre a preguntes complementàries que requerixen detalls.
9. Argumentar i explicar les seues opinions, plans i accions.
10. Expressar i respondre adequadament a sentiments com ara tristesa, interès o indiferència.
11. Contrastar i comparar alternatives per a triar una línia d'acció.

1

1. Entendre textos clars sobre temes relacionats amb els seus camps d'interès.
2. Trobar i entendre la informació general necessària en materials quotidians, com a cartes, fullets i documents oficials breus.
3. Reconèixer els punts més importants en articles clars de periòdics que tracten sobre temes familiars.
4. Entendre instruccions senzilles i escrites amb claredat sobre el maneig d'un aparell.

COMPRESIÓ LECTORA

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos escrits clars i ben organitzats en llengua estàndard i sobre temes generals, actuals, relacionats amb la pròpia especialitat, o en els quals té un interès especial.

2

1. Buscar en textos extensos o en diversos textos breus la informació específica necessària per a realitzar una tasca.
2. Identificar les conclusions principals de textos argumentatius escrits amb claredat.
3. Entendre la descripció d'esdeveniments, sentiments i desitjos en cartes personals, el prou bé com a per a mantindre correspondència amb amics o coneguts.
4. Reconèixer la línia argumental general d'un text, sense arribar a entendre'l tot amb detall.

1

1. Escriure informes molt breus per a transmetre informació sobre fets quotidians i indicar els motius d'una Actuació determinada.
2. Relatar les seues experiències, descrivint els seus sentiments i reaccions en un text cohesionat senzill.
3. Descriure detalls bàsics de successos imprevisibles com per exemple un accident.
4. Formular somnis, esperances i ambicions.
5. Prendre notes sobre problemes, peticions d'informació.
6. Exposar breument les raons i donar explicacions sobre les seues opinions, plans i accions.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITA

Escriure textos senzills i cohesionats, de caràcter públic o privat, sobre temes quotidians o en els que es té un interès personal, i en els que es demana o transmet informació; es narren històries; es descriuen experiències o esdeveniments, siguen estos reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans

1. Escriure cartes personals descrivint experiències, sentiments i esdeveniments fil per randa.
2. Escriure cartes per a donar o sol·licitar informació específica (p.ex., un curs o un itinerari de viatge).
3. Descriure somnis, esperances i ambicions.
5. Descriure persones conegudes utilitzant el llenguatge adequat.
6. Descriure l'argument d'un llibre o una pel·lícula i descriure també les seues reaccions.
7. Narrar històries senzilles utilitzant una varietat de temps verbals.
8. Exposar les raons i argumentar les seues opinions, plans i accions.
9. Escriure treballs o articles senzills i curts sobre temes del seu interès.
10. Resumir, fer informes i donar la seua opinió per escrit referent a informació factual que haja recopilat o a Assumptes dins del seu camp laboral o d'interès.

2. Metodologia.

Per a potenciar l'ús adequat de l'idioma el professor presentarà una sèrie d'experiències d'aprenentatge que

- Estimulen l'interès i sensibilitat cap a les cultures en què es parla la llengua objecte d'estudi,
- Fomenten la confiança de l'alumne en si mateix a l'hora de comunicar-se,
- Augmenten la motivació per a aprendre dins de l'aula i
- Desenrotllen la capacitat per a aprendre de manera autònoma.

D'acord amb tot el que s'ha dit, l'ensenyança dels idiomes atindrà als següents principis metodològics:

- Els **objectius** declarats se centren en l'ús efectiu de l'idioma per part de l'alumne; per tant, les pràctiques d'ensenyança i aprenentatge s'orientaran de manera que l'actuació d'este ocupe el major temps possible.
- El **paper del professorat** serà essencialment el de facilitar la participació de l'alumne en la realització d'activitats comunicatives, avaluar la seua actuació, orientar-lo respecte a esta i indicar-li com pot desenrotllar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.
- D'acord amb els objectius generals i específics establits, les activitats d'ensenyança i aprenentatge se centraran fonamentalment en aquelles a què l'alumnat haurà d'enfrontar-se en situacions de comunicació real – Açò és, activitats de comprensió, producció, interacció i mediació – A través de tasques que impliquen les dites activitats.
- Les característiques de les **tasques** a dur a terme (textos o material de base utilitzat, tema, operacions que comporta, duració, nombre de participants, instruccions, etc.) i les seues condicions de realització (quan i com) s'establiran essencialment en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir.
- Les classes s'impartiran en l'idioma objecte d'estudi per a garantir una major exposició directa al mateix, en la mesura que siga possible.
- Les classes s'organitzaran de manera que s'afavorisca la comunicació entre l'alumnat i es proposaran diferents activitats en què es promoga la dinàmica de grup(s). Per a això, és important que l'ambient de la classe ho afavorisca; es crearà un clima de col·laboració, empatia respecte i interès.

-Els mitjans, mètodes i materials que s'utilitzen seran el més pròxims possible a aquells que l'alumnat pugui trobar-se en el curs de la seua experiència directa amb l'idioma objecte d'estudi, i se seleccionaran en funció de la seua idoneïtat per a assolir els objectius establits.

-La introducció de les TIC en l'ensenyança d'idiomes ha suposat un fita molt important i eficaç per a l'ensenyança/aprenentatge de llengües. Gràcies a elles l'aprenentatge de llengües s'ha fet molt més assequible a tots i, al seu torn, han facilitat la comunicació i intercanvi d'experiències amb altres pobles més distants.

-La programació dels departaments haurà de basar-se en el present document, adaptant-lo a l'específic de cada idioma i utilitzant els materials publicats (en concret els llibres de text) com a mer instrument i no com a programes curriculars.

L'aprenentatge es basarà en tasques dissenyades a partir dels objectius específics, en la realització de les quals, l'alumnat haurà d'adquirir uns coneixements formals (desglossats en l'apartat de competència gramatical i lexicosemàntica), aprendre a utilitzar uns procediments discursius (desenrotllats en la competència pragmàtica i funcional) i unes estratègies de planificació, execució, control i reparació que es detallen a continuació. Tot això permetrà a l'alumnat comprendre i produir textos ajustats a les situacions de comunicació. A l'hora de programar tasques, s'ha d'atendre als interessos dels alumnes. A partir de la tasca triada es prepara la unitat didàctica, programant els recursos necessaris per a dur a terme la tasca i dissenyant els processos d'interiorització d'eixos continguts. Es poden seguir els passos següents:

- a) Motivació
- b) Previsió de la tasca final i dels passos necessaris per a realitzar-la
- c) Temporalització prevista
- d) Objectius d'aprenentatge (què és necessari saber fer –funcions-) en la nova llengua per a complir la tasca)

1.4.3. Continguts

CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

1. L'ORACIÓ SIMPLE

- **Actitud del parlant i tipus d'oració, elements constituents i la seua posició.**

Oració exhortativa: (HY-KA)

Oració interrogativa.

Oració exclamativa.

Fenòmens de concordança.

Entonació, esquemes principals d'entonació

Orde de parts de l'oració

2. L'ORACIÓ COMPOSTA

- Oracions subordinades

Relatives

Aclaridores

Temporals d'anterioritat, simultaneïtat, de posterioritat.

Causals

Finalitat

Concessives

3. EL SINTAGMA NOMINAL

- Tipus de relació sintagmàtica: concordança, règim, adjunció.
- Funcions sintàctiques del grup del nom

Nucli.

Número: noms comptables i no comptables (noms col·lectius, de substància, abstractes)

Flexió irregular del plural (дети, облако, дерево, море, ребёнок....)

Declinació de noms propis russos i d'origen estranger.

4. EL SINTAGMA ADJECTIVAL

- **Nucli: adjectiu.**

Substantivació dels adjectius

Ús exclusiu d'algunes formes curtes

Adjectiu pronominal многие i el seu ús. Diferenciació de l'ús de много у многие

Determinants

Declinació de numerals compostos. Declinació i de оба, обе, полтора, полторы.

Fenòmens de concordança.

5. EL SINTAGMA VERBAL

- **Nucli: verb.**

- Aspecte. Consolidació de ho vist en el curs anterior

Impossibilitat/ prohibició: Не входит: идет экзамен/ Сюда не войти: ключ потерян

Acció anul·lada en el moment present: Летом к соседям приезжали друзья

Gerundi: nocions generals, gerundi imperfectiu, gerundi perfectiu

6. EL SINTAGMA ADVERBIAL

- **Nucli: adverb. Consolidació de ho vist en el curs anterior**

- Clases: de finalitat, negació, indefinits, orde

Adverbis predicatius. Significat i ús: estat físic i psíquic (холодно, весело..);

possibilitat/impossibilitat (можно);; necessitat (надо, пора..); valoració (вредно..);

estat de la naturalesa o ambient (жарко..)

7. PARTÍCULES

- **Tipus segons el significat.**

Afirmatives **да, ладно, хорошо, так, точно**

Negatives **не, ни**

Interrogativa - **ли**

Exhortativa **давай(те)**

Indefinides -**то, -либо, -нибудь, кое-**

Subjuntiva - **бы**

8. ENLLAÇOS

- **Conjuncions i locucions conjuntives**

Conjuncions d'ús freqüent. Semàntica de les conjuncions

Conjuncions compostes: **еслито; хотя ...но**

C. DISCURS

- Cohesió

Mantindre el tema: Repeticions (Встречаемся в пять.- В пять? Лучше в четверть второго) El·lipsi (Мне проездной на месяц). Recursos de substitució senzilla amb referent clar: pronoms i adverbis o expressions amb valor anafòric anafòric (между тем, в то же время, тогда, дело в том, что) Per procediments lèxics:

sinònims, hiperònims de vocabulari freqüent, a través d'un dels termes que entren en la definició

Coherència temporal i aspectual en el discurs

Puntuació i paràgrafs

Format d'acord amb el tipus de text

Marques gràfiques de classificació, èmfasi, referències

Entonació i pauses

Alteració en l'orde de les paraules

Ús dels modes: subjuntiu com a mitjà de cortesia (**Я хотел бы**), imperatiu i les seues formes per a expressar ordes i peticions (**пусть, давай, напиши/пиши**)

Ús dels temps: present i futur amb la negació (**Ты не возражаешь?/ Вы не скажете?**)

1.4.4. . Sistemes d'avaluació:

Vid nivell intermedi 1

Examen de Certificació de Nivell Intermedi serà el mateix per a alumnes oficials i lliures

L'examen constarà de cinc parts

1. Expressió escrita
2. Comprensió escrita
3. Comprensió oral
4. Expressió oral

Els criteris d'avaluació de cada part els determinarà la comissió encarregada de l'elaboració de l'examen.

1.4.5. Estratègies d'aprenentatge

Vid nivell intermedi 1

6. Bibliografia

NIVELL	AUTOR	TÍTOL	EDITORIAL
2º Intermedi	B.E. Antonova M.M. Najabina A.A. Tolstyj	Дорога в Россию 3-1	Zlatoust, 2007
	M. Sánchez Puig y otros	Curso Completo de Lengua Rusa	Ediciones Hispano Eslavas, 2005
	Javrónina	El Ruso en ejercicios	Rubiños, 1993
	Muraviova	Los verbos de movimiento rusos	Rubiños, 1993
	E.P. Ласкарева	Чистая грамматика	Златоуст, 2006

NIVELL AVANÇAT I.

DEFINICIÓ GENERAL DEL NIVELL AVANÇAT

El Nivell Avançat presenta les característiques del nivell de competència B2, segons es defineix en el Marco Comú Europeu de Referència per a les llengües. Este nivell suposa:

Utilitzar la llengua amb fluïdesa i eficàcia en situacions habituals i més específiques que requereixen comprendre i produir textos orals i escrits conceptualment i lingüísticament complexos, en una varietat estàndard, amb un repertori lèxic ample encara que no molt idiomàtic i que tracten temes generals, actuals o pertanyents a l'àmbit d'especialització del parlant.

2. DEFINICIO DEL NIVELL AVANÇAT PER DESTRESES

2.1 Comprensió oral

Es capaç de comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls específics i les opinions i actituds tant implícites com explícites dels parlants, en una amplia gamma de text orals extensos ben organitzats i lingüísticament complexos, en una varietat de llengua estàndard, que tracten de temes tant concrets com abstractes, inclús si son de caràcter tècnic, sempre que estiguen dins del propi camp d'especialització, articulats a velocitat normal, directament o per mitjans tècnics, fins a i tot quan les condicions acústiques no siguen bones.

2.2 Comprensió lectora

Es capaç de llegir amb un alt grau d'independència captant el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls específics i les opinions i actituds tant implícites com explícites dels autors, en una amplia gamma de text escrits extensos, ben organitzats, conceptualment i lingüísticament complexos que tracten de temes tant concrets com abstractes, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als distints textos i finalitats i utilitzant fonts de referència apropiades de forma selectiva, i comptar amb un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tinga alguna dificultat amb expressions poc freqüents.

2.3 Expressió i Interacció oral

Es capaç de produir text orals extensos, cohesionats, ben organitzats, clars i detallats, i adequats a l'interlocutor, a la situació i al propòsit comunicatiu, sobre una amplia varietat de temes tant concrets com abstractes, així com defensar un punt de vista sobre temes generals o relacionats amb la pròpia especialitat, indicant els pros i els contres de les diverses opcions, i prendre part activa en conversacions extenses encara que les condicions acústiques no siguen bones, comprenent les intencions i actituds tant implícites com explícites dels interlocutors, sempre que no s'use un llenguatge molt idiomàtic, interactuant amb un grau de correcció, fluïdesa i naturalitat que permeta que la comunicació es realitze sense esforç per part del parlant i els seus interlocutors, encara que inclús cometa errors esporàdics.

2.4 Expressió i Interacció escrita

Es capaç d'escriure textos clars i detallats, lingüísticament complexos en què es dona, transmet i intercanvia informació i idees sobre una gran varietat de temes relacionats, o no, amb els propis interessos i especialitat, així com defensar un punt de vista sobre temes generals, indicant els pros i els contres de les distintes opcions, o sintetitzant i avaluant informació i arguments procedents

d'unes quantes fonts adequant el registre i l'estil al destinatari, a la intenció i al propòsit comunicatiu.

Primer curs de nivell Avançat

1.5 Objectius

COMPRESIÓ ORAL

Pot seguir conversacions animades entre parlants nadius. Capta amb algun esforç gran part del que es diu al seu voltant. Capta amb algun esforç gran part del que es diu en discussions que es donen al seu voltant, però li pot resultar difícil participar amb eficàcia en discussions amb diversos parlants nadius si estos no modifiquen el seu discurs d'alguna manera.

Comprén una conferència o xarrada de la seua especialitat, sempre que el tema li resulte familiar i la presentació siga senzilla i estiga estructurada amb claredat.

Comprén declaracions i missatges sobre temes concrets i abstractes, en llengua estàndard i amb un ritme normal.

Comprén la majoria dels documentals radiofònics i un altre material gravat o retransmès pronunciat en llengua estàndard, i es capaç d'identificar l'estat d'ànim i el to del parlant.

Comprén la majoria dels programes de televisió que tracten temes d'interès personal com, per exemple, entrevistes, conferències i informatius breus quan s'articulen de forma relativament lenta i clara.

EXPRESSIÓ I ININTERACCIÓ ORAL

Realitza descripcions clares i detallades sobre una gamma extensa de temes d'interès general, desenrotllant idees subjacents amb punts secundaris i exemples rellevants.

Desenrotlla arguments amb claredat, ampliant amb una certa extensió i defenent els seus punts de vista amb idees complementàries i exemples adequats fins a un cert punt.

Construïx cadenes argumentals prou bé raonades.

Explica punts de vista sobre un tema, analitzant els avantatges i els desavantatges de diverses opcions.

És capaç de fer una presentació breu sense preparació sobre un tema d'interès general amb la suficient claredat com perquè es pugui seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals de què estan explicades amb una raonable precisió.

Comprén el discurs articulat amb claredat dirigit a ell en conversacions corrents

Transmet certa emoció i ressalta la importància personal de fets i experiències.

Aborda d'una forma clarament participativa conversacions extenses sobre la majoria de temes generals, inclús en un ambient amb sorolls.

Manté xarrades amb parlants nadius, encara que a vegades hagen d'adaptar el seu comportament lingüístic.

Pren part activa en discussions informals que es donen en situacions quotidianes.

Capta amb algun esforç gran part del que es diu en discussions que es donen al seu voltant, però li pot resultar difícil participar amb eficàcia en discussions amb diversos parlants nadius si estos no modifiquen el seu discurs d'alguna manera.

Expressa i sosté les seues opinions en discussions.

Sol comprendre el que es diu i, quan és necessari, repeteix part del que algú ha dit per a confirmar la comprensió.

COMPRESIÓ LECTORA

Llig amb independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura a diferents textos i finalitats i utilitzant fonts amb referència apropiades de forma selectiva. Té un vocabulari passiu de lectura ampla, però pot tindre alguna dificultat amb modismes poc freqüents.

Comprén qualsevol tipus de correspondència fent un ús esporàdic del diccionari.

És capaç de consultar textos extensos amb la finalitat del trobar la informació desitjada i sap arreplegar informació procedent de les distintes parts d'un text o de distints textos a fi de realitzar una tasca específica.

Comprén articles i informes relatius a problemes actuals en què els autors adopten postures o punts de vista concrets.

Comprén instruccions extenses i complexes que estiguen dins de la seua especialitat, inclosos detalls sobre condicions i advertències sempre que puga tornar a llegir fragments difícils.

1.5.2. Metodologia.

La metodologia es comú a tots els nivells.

1.5.3. Continguts

ORACIÓ

1.1 ORACIÓ SIMPLE

1.1.1 Consolidació de l'ús de diferents tipus d'oració.

1.1.2 Expressió del subjecte gramatical i del subjecte lògic: Substantiu o pronom personal o negatiu en N: Мальчик (он) читает. Никто ие отвечает.; D: Студенту (ему) надо готовиться к экзамену.; y+G: У подруги (у неё) есть собака; I: Статья переведена студентом (им).; Num. + Sust.: В моей коллекции около 100 пластинок. Etc.

1.1.3 Concordança subjecte - predicat verbal: subjecte amb el significat de diversos agents formats per sintagma (ряд, немало, вдоволь, часть, большинство, множество + substantiu); numeral (cardinal o col·lectiu) + adjectiu + substantiu; subjecte multiple (я с братом, мать с дочерью, директор вместе с сотрудниками; всякий/ все/ те, кто ...). subjecte - predicat nominal: verb copulatiu быть en passat o futur; altres verbs copulatius i l'atribut.

1.1.4 Oracions bimembres i unimembres. Oracions unimembres: amb predicat en 3ª pers. pl. «неоределённо-личные» (По радио передают последние известия. Выставку открыли вчера.), amb predicat en 2ª pers. sg. «обобщённо-личные» (Сейчас туда не дозвонишься.), amb verbs impersonals «безличные» (Рассветает. В комнате пахло цветами.). El seu ús i funcions.

1.1.5 Consolidació de l'orde dels elements en cada tipus d'oració. Inversió. Funció estilística de l'orde de les paraules. El·lipsi d'elements.

1.2 ORACIÓ COMPOSTA

1.2.1 Consolidació de l'ús de les oracions compostes coordinades.

1.2.2 Consolidació i ampliació de l'ús de les oracions compostes subordinades:

1.2.3 Subordinades amb funció de complement directe «изъяснительные»: будто (как будто, будто бы/ какой, насколько, до чего. Чтобы не, как бы не + mode subjuntiu en l'oració subordinada

1.2.4 Subordinació circumstancial: temporal: в то время как, тогда как, как вдруг; прежде чем; condicional: в случае если, при условии если/что; causal: в связи с тем что, ввиду того что, по причине того что, в результате того что, поскольку, тем более что, ибо; concessiva: независимо от того, что/ вопреки тому, что/ пусть; consecutiva: что,/ так что,/ почему, отчего, вследствие чего, ввиду чего; final: лишь бы; только бы + mode subjuntiu o infinitiu en l'oració subordinada

MORFOSINTAXI

1.3 SUBSTANTIU

1.3.1 Cas: reforç i consolidació del sistema de declinacions; declinació irregular del genitiu plural d'alguns substantius . Declinació de noms i cognoms russos i estranger

1.3.2 Nombre: substantius comptables i incomptables (abstractes, col·lectius, genèrics); substantius que només s'usen en plural; formació irregular del plural: хозяин - хозяйева, татарин - татары, чудо - чудеса, etc.; sistematització i ampliació.

1.3.3 Formació de substantius abstractes (sufixos - ств(о), -ость, -аци(я), -ени(е), -изм и др.), noms de professió, nacionalitat, característiques personals (-ец, -ист,-тель,-чик,-ент,- ник)

1.3.4 Abreviatures (млн. чел.; кол-во, медсестра).

1.3.5 Sigles (СМИ, СНГ, ООН).

1.4 PRONOM

1.4.1 Consolidació i reforç de l'ús dels pronoms determinatius , negatius , indefinits некто, нечто, некий. Diferències entre significat i ús dels pronoms несколько у некоторый.

1.4 NUMERAL

1.5.1 Declinació dels numerals; reforç i ampliació.

1.5.2 Numerals en forma de substantiu (десяток, дюжина) i el seu ús.

1.6 ADJECTIU

1.6.1 Forma curta i forma llarga d'adjectiu. Funció sintàctica, diferències significatives i estilístiques entre els atributs expressats per l'adjectiu en forma llarga o en forma curta: незаметный-незаметен.

1.6.2 Tipus d'adjectius . Adjectius possessius en -ий (волчий), en -ин (папин) i en -ов (отцов); la seua declinació respectiva.

1.7 VERB

1.7.1. Consolidació i reforç de l'ús dels aspectes verbals i de significats.

1.7.2 Sistematització i ampliació de l'ús de l'infinitiu amb els verbs en forma personal i impersonal, adjectius curts i adverbis predicatius que expressen les relacions modals: (Вам)надлежит, (не)следует, (не)стоит, хватит + infinitiu; намерен, согласен + infinitiu, amb el verb copulatiu быть en passat i en futur неохота незначем, бесполезно (было/будет) + infinitiu.

1.7.3 Usos de l'infinitiu perfectiu i imperfectiu: prohibició/ impossibilitat de l'acció: Окно не открыть./ Окно не открывать.; suposició/ permís: Она может не сдать экзамен./ Она может не сдавать экзамен; suposició/ Acció inoportuna: Он не должен опоздать./ Он не должен опаздывать., etc.

1.7.4 Aspecte verbal i negació: (не спрашивал/не спросил, никогда не учил/никогда не выучит, не открою/ не буду открывать).

1.7.5 Consolidació de la correlació aspectual i temporal: accions simultànies duratives (imperfectiu), accions consecutives (perfectiu), Acció puntual durant una altra durativa (perfectiu/imperfectiu).

1.7.6 Imperatiu: formes i ús de l'imperatiu negatiu: Пусть он не читает. Давайте не будем читать. Mode indicatiu amb el significat d'imperatiu: Ты поедешь в город! Он не поедет в город!

1.7.7 Règim dels verbs, amb preposició i sense preposició.

1.7.8. Verbs de moviment amb prefix i sense prefix; significat i règim. Ús dels verbs amb prefixos amb significat temporal: заходить, походить, проходить. Significat figurat: expressions idiomàtiques: носить характер, пришла мысль в голову, etc. i modismes : бежать от самого себя, идти навстречу, etc.

1.7.9 Mode d'acció verbal, formació, ocupació i relació aspectual; modes d'acció temporals: incoatiu: побежать, запеть; limitador: полежать; duratiu: просидеть.

1.7.10 Famílies verbals. Verbs amb prefixos: говорить, думать, писать, работать, помнить, жить, etc.

1.7.11 Camps semàntics verbals: “usar” использовать, пользоваться, применять, употреблять; de “denominació” звать, называться, называть, назваться; de “possessió” есть, иметься, оказаться, появиться, владеть.

1.8 ADVERBI I LOCUCIONS ADVERBIALS

1.8.1 Adverbis de temps, lloc i mode procedents del cas instrumental de substantius: утром, летом, полем, лесом, поездом, бегом, шёпотом, с улыбкой.

1.8.2 Graus de comparació dels adverbis: comparatiu limitador: пораньше, получше; i superlatiu simple i compost: строжайше/ громче всех/ реже всего/ наиболее полно.

1.8.3 Adverbis de manera procedents dels numerals: дважды, вдвоём, надвое.

1.8.4 Consolidació de l'ús dels adverbis indefinits amb les partícules -то, -либо, кое-, -нибудь i dels adverbis negatius: никуда, никогда, ниоткуда, незачем, etc.

1.8.5 Sistematització dels adverbis predicatius, significat i ús, especialment amb el verb copulatiu en passat i en futur: estat físic i psíquic: было/ будет холодно, весело, жаль; necessitat надо, пора; valoració: вредно, рано; estat de la naturalesa o de l'ambient: жарко, etc.

1.9 PARAULES AUXILIARS

1.9.1 PARTÍCULES

1.9.1.1 Determinatives: как раз, чуть не, совсем.

1.9.1.2 Limitadores: именно, всего, лишь.

1.9.1.3 Interrogatives: ли, разве, неужели.

1.9.1.4 Exhortatives: пусть / пускай, давай(те), ну-ка; 1.9.1.5 Emfàtiques: же, ведь.

1.9.2 CONJUNCIONS

1.9.2.1 Coordinats (per a relacionar paraules i oracions). Sistematització i ampliació: copulatives: ни...ни; disjuntives: либо, то...то; adversatives: зато, однако; assimilatives: тоже, также, кроме того, и ещё; graduatives: не только... но и; aclaridores: то есть, а именно.

1.9.2.2 Subordinants: temporals: едва, лишь только; condicional: кабы... то, раз, при условии ... что; causals: поскольку; по той причине, что; finals: с тем, чтобы; с целью; concessives: как ни; comparatives: словно, точно, будто, как будто, будто бы.

1.9.3 PREPOSICIONS I LOCUCIONS PREPOSICIONALES.

1.9.3.1 Règim preposicional: preposicions que regixen un sol cas i preposicions que regixen diversos casos: mètodes per a distingir el règim segons el significat (per exemple, permanència o direcció).

1.9.3.2 Ampliació i sistematització de l'ús de les locucions preposicionals: temporals, espacials, causals, finals, concessives, etc.

1.10 FONOLOGIA

1.10.1 Insistència amb els fonemes que presenten més dificultat (sibilants, palatals, grups consonàntics, assimilacions, reducció vocàlica).

1.10.2 Accent, ritme i entonació. Accent lògic en les preguntes i respostes. Patrons fonològics característics de cada tipus d'oracions.

1.11. ORTOGRAFIA

1.11.1 Regles bàsiques d'ortografia. Divisió de paraules.

1.11.2 Normes bàsiques de puntuació : ús de la coma en les oracions compostes, en les estructures de participi i gerundi absoluts, en l'estil directe; ús del guió; ús dels dos punts.

2. GRAMÀTICA TEXTUAL

2.1. ADEQUACIÓ AL PROPÒSIT FUNCIONAL. RELACIÓ DEL TEXT AMB LA SITUACIÓ DE COMUNICACIÓ.

Identificació i selecció de:

2.1.1 Els indicis situacionals: lloc, canal, interlocutors i relació entre ells.

2.1.2 Intencionalitat comunicativa del text.

2.1.3 Registre formal/ informal, varietat estàndard /no estàndard. Recursos lingüístics .

2.1.4 Discurs escrit/oral. Recursos lingüístics .

2.2. COHERENCIA TEXTUAL

2.2.1 Tipus i format de textos orals i escrits.

2.2.2 Esquemes d'Interacció i Transacció de llenguatge oral.

2.2.3 Tema: enfocament i contingut. Quantitat, qualitat, rellevància, orde i claredat de la informació

2.2.4 Selecció: lèxic i estructures morfosintàctiques adequades.

2.3 COHESIÓ TEXTUAL

2.3.1 Inici del discurs.

2.3.2 Marcadors d'inici en funció del text i del registre: formules de salutació (Дорогой.../ Уважаемый.../ Господин.../ Будьте добры!); presentació (Позвольте представить/ся).

2.3.3 Introducció del tema (Я хочу / хотел бы вам сказать / кстати, к слову/ по поводу, что касается).

2.3.4 Tematització: l'orde de les paraules per a emfatitzar (Друг мой женится. /Муж? Его нет дома.)

2.3.5 Desenrotllament del discurs. Manteniment del tema.

2.3.6 Recursos gramaticals: coreferència (pronoms personals, demostratius , possessius , adverbis, concordança temporal i aspectual de verbs): это, этот/тот, в том году, там, на том же месте, в то же время, дело в том, что..., тогда, вышеуказанный, данный. Elements anafòrics (Стена была освещена, и на ней лежали тени.) Elements catafòrics (Ясно одно: мне надо уходить.)

2.3.7 El·lipsi, absència del subjecte, predicat, complement en llenguatge col·loquial (Домой бы сейчас).

2.3.8 Recursos semàntics: repetició, ús de sinònims, antònims, hiperònims (документ > паспорт, договор), hipònims (храм < здание), nominalització, proformes lèxiques (дело, вопрос, вещь, штука).

2.3.9 Reamatització . Orde invers per a destacar la informació principal. (Работы у него нет. Три часа шла операция) Partícules: (даже, особенно, именно, ведь, же, разве, неужели).

2.3.10 Expansió del tema.

2.3.11 Estructuradors de la informació : ordinadors d'inici (прежде всего, для начала), de continuïtat (в то же время, с другой стороны), de tancament (в заключение, наконец).

2.3.13 Reformuladors: marcadors explicatius (то есть; а именно, другими словами); rectificatius (иначе говоря; иными словами; можно сказать); de distanciament (В любом случае; Так или иначе); rescapitulatius (Так что; Одним словом; В общем), digresores: (что касается, кроме того, к слову).

2.3.14 Connectors textuais: additius (не только..., но и...; как..., так и...; а также; consecutius: (поэтому, вследствие, следовательно, по этой причине, так что, в связи с этим), justificatius: (поскольку, раз уж), contraargumentatius: (однако, и все же, тем не менее, несмотря на),

2.3.15 Contrast entre els elements: (с одной стороны..., с другой стороны; в то время, как; и наоборот, в отличие, напротив), matisació del primer membre de l'argumentació: (и всё же, и даже при этом).

2.3.16 Exemplificació: (вот/так например, то есть, к примеру, можно привести пример).

2.3.17 Al·lusions i cites: (как считает/как говорит, по словам, по мнению).

2.3.18 Contraposició : (в отличие от, с одной стороны, с другой стороны, тем не менее).

2.3.19 Intensificació dels elements del discurs: superlatiu absolut amb prefixos: (сверх-, ультра-, все-) i repetició: (добрый-добрый), lèxic d'intensitat: (ужас!), adverbis avaluatius: (к счастью, к сожалению, к огорчению), operadors discursius: (даже, именно, как раз), entonació i accentuació lògica.

2.3.20 Introducció del nou tema: (кстати, что касается, с другой стороны, в том числе, между прочим).

2.3.21 Personalització : (кажется, как известно, очевидно, на мой взгляд, по моему мнению, я считаю, по его словам, по-моему).

2.3.22 Reforç : (представьте себе, вообразите, подумайте только, поверите ли.).

2.3.23 Recuperació del tema: (в связи с этим, как я уже говорил).

2.3.3 Conclusió del discurs.

2.3.4.1 Recapitulació : (таким образом, в конце концов, итак, можно сказать, в заключение, одним словом, коротко говоря).

2.3.4.2 Tancament: (На этом заканчиваю, Ну вот и всё).

2.3.4.3 La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació : punt i coma, dos punts, punts suspensius, interrogació, exclamació. Guió i parèntesi per a informació addicional o aclaridora

2.3.4.4 Format en funció del tipus de text. Cartes informals i formals.

2.3.4.5 L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Realitzacions emocionals de les principals estructures d'entonació (ИК-2- indignació, ИК-5- ironia, ИК-7- menyspreu).

2.3.4.6 Recursos específics de discurs oral.

Marcadors per a: dirigir-se a algú segons la situació (formes de tractament); saludar i respondre a la salutació; dirigir-se a algú (Скажи(те), (По)слушай(те), Прости(те), Извини(те); sol·licitar a l'interlocutor que comença a parlar (А что вы скажете?; Я хотел тебя спросить); iniciar la conversació (Знаешь? К слову, Кстати, Между прочим, Что касается...); reaccionar demostrant implicació (Да ну! Что ты говоришь! Неужели?); cooperar (Да-да; Ага; Ну и?); reforç (Действительно, Безусловно, Ясно, В самом деле); implicar l'interlocutor (Ведь верно? Так или нет? А ты как думаешь?); assentir amb distints matisos (Конечно! Еще бы! Это так, но...); prendre la paraula (Дай(те) мне сказать! Подожди(те)); explicar (Дело в том, что...); repetir i transmetre (reproducció d'enunciats interrogatius, ús d'expressions textuais); anunciar el final (Вот так; Вот и все (что я тебе / Вам хотел сказать); acomiadar-se: (Ладно, давай прощаться; Ну, до завтра!).

1.5.4. Sistemes d'avaluació :

A més de les competències del nivell intermedi, l'alumne haurà adquirit les pròpies del nivell avançat quan siga capaç de realitzar les actuacions que es detallen a continuació.

COMPRESIÓ ORAL

Ha de ser capaç d'identificar informació global i específica en textos orals extensament i lingüísticament complexos, clarament estructurats, referits a temes tant concrets com abstractes, articulats amb claredat a velocitat normal en llengua estàndard i transmesos directament o per mitjans tècnics, inclús en entorns moderadament sorollosos.

Per mitjà d'este criteri es valorarà en quina mesura l'alumne o l'alumna:

1. Comprén declaracions i missatges, avisos i instruccions detallades sobre temes concrets i abstractes, en llengua estàndard i amb un ritme normal.
 2. Comprén discursos i conferències extensos, i inclús seguix línies d'argumentació complexes sempre que el tema siga relativament conegut i el desenrotllament del discurs es facilite amb marcadors explícits.
 3. Comprén les idees principals de conferències, xarrades i informes, i altres formes de presentació acadèmica i professional lingüísticament complexes.
 4. Comprén documentals radiofònics o retransmesos en diferents formats audiovisuals i un altre material gravat en llengua estàndard, i identifica l'estat d'ànim i el to del parlant.
 5. Comprén notícies de la televisió i programes sobre temes actuals, identificant la informació general i específica.
 6. Comprén documentals, entrevistes en directe, debats, obres de teatre, series de televisió i pel·lícules en llengua estàndard, seguint la línia argumental i captant la informació rellevant i gran part dels matisos.
- Capta, amb algun esforç, gran part de què es diu al seu voltant i pot seguir el ritme de conversacions animades entre parlants nadius.
7. Comprén fil per randa el que se li diu directament en conversacions i transaccions en llengua estàndard, inclús en un ambient amb soroll de fons.
 8. Comprén les discussions sobre assumptes relacionats amb la seua especialitat i entén fil per randa les idees que destaca l'interlocutor.
 9. Identifica els elements contextuals, com el registre, el tipus d'interlocutor, la situació de comunicació, els personatges que intervenen i el tipus de text.
 10. Reconeix termes, expressions i frases d'una certa complexitat que funcionen com a claus contextuals de comprensió en situacions habituals i més específiques, així com les frases fetes associades a les situacions.
 11. Reconeix les convencions lingüístiques associades a les característiques de l'estil de vida i les convencions socials implícites o explícites en el text

COMPRESIÓ LECTORA

Ha de ser capaç d'identificar el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants de textos extensos i complexos, escrits en llengua estàndard, sobre una varietat extensa de temes, tant concrets com abstractes, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als distints textos i finalitats, en suports tradicionals o utilitzant les tecnologies de la informació i la comunicació.

Per mitjà d'este criteri es valorarà en quina mesura l'alumne o l'alumna:

1. Comprén instruccions extenses i complexes relacionades amb assumptes de la vida quotidiana o que estiguen dins de la seua especialitat, inclosos detalls sobre condicions i advertències, sempre que pugua tornar a llegir les seccions difícils.

2. Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una sèrie extensa de temes professionals.
3. Llig i compren correspondència relativa a assumptes de la vida quotidiana o a la seua especialitat i capta fàcilment el significat essencial.
4. Compren articles i informes relatius a assumptes actuals en què els autors adopten postures o punts de vista concrets.
5. Identifica i interpreta adequadament els punts de vista expressats i les conclusions principals de text en què els autors adopten postures concretes.
6. Identifica el tema, la línia argumental, les idees principals i els detalls rellevants en text de la prosa literària contemporània.
7. Interpreta adequadament els tirs culturals, convencions socials i estils de vida que apareixen implícitament o explícitament en el text.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ORAL

Ha de ser capaç de produir textos orals extensos clars, detallats i ben organitzats, sobre temes diversos, tant concrets com abstractes, i participar en conversacions cara a cara o per mitjans tècnics, amb una pronunciació i una entonació clares i un grau de correcció, fluïdesa i naturalitat que permeta que la comunicació es realitze sense esforç per part del parlant i els seus interlocutors, encara que es cometen errors esporàdics.

Per mitjà d'este criteri es valorarà en quina mesura l'alumne o l'alumna:

1. Fa declaracions públiques sobre la majoria de temes generals amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l'oient.
2. Realitza amb claredat i detall presentacions preparades prèviament sobre una sèrie extensa d'assumptes generals o relacionats amb la seua especialitat, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, mostrant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenrotllant arguments amb claredat i ampliant i defenent les seues idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants i també respon a una sèrie de preguntes complementàries de l'audiència amb un grau de fluïdesa i espontaneïtat que no suposa cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.
3. En una entrevista, pren la iniciativa, amplia i desenrotlla les seues idees, amb poca ajuda o obtenint de l'entrevistador si la necessita.
4. En transaccions i intercanvis per a obtindre bens i servicis, explica un problema que ha sorgit i deixa clara que el proveïdor del servici o el client ha de fer concessions.
5. Participa activament en conversacions i discussions formals, debats i reunions de treball, siguen habituals o no, que esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències i comparant els avantatges i desavantatges de diferents enfocaments, i que oferix, explica i defén les seues opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesi i respon, contribuint al progrés de la tasca i invitant els altres a participar.
6. Participa activament en conversacions informals que es donen en situacions quotidianes, fent comentaris; expressant i defenent amb claredat els seus punts de vista; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments, i comentaris adequats; realitzant hipòtesi i responent-les; tot això sense divertir o molestar involuntàriament els seus interlocutors, sense exigir un comportament diferent del que tindrien amb un parlant natiu, sense suposar tensió per a cap de les parts, transmetent una certa emoció i ressaltant la importància personal de fets i experiències.

7. Utilitza adequadament marcadors paraules i frases clau, mecanismes de cohesió i connectors apropiats per a crear un discurs clar i coherent.
8. Utilitza convenientment un vocabulari ample i variat per tractar temes i assumptes d'interès personal i general sense necessitat limitar el que vol dir, variant la formulació per evitar la repetició i sense cometre errors que obstaculitzen la comunicació.
9. Utilitza apropiadament un repertori de formules i estructures gramaticals complexes adequades a diferents situacions comunicatives i estructura el missatge en oracions complexes unides per connectors apropiats per crear una seqüència lògica i un discurs clar i coherent.
10. Inicia, manté i acaba el discurs adequadament fent un ús eficaç del seu torn de paraula, sense vacil·lacions i amb la formalitat i correcció degudes.
11. Utilitza mecanismes de compensació com la repetició i la reformulació per mantindre la conversació, ordenar idees i evitar malentesos.
12. Reconeix convencions lingüístiques i socials implícites i explícites en el text i les utilitza per afavorir la comunicació i evitar conflictes deguts a malentesos.
13. Expressa les opinions i gustos personals de forma respectuosa i adequada al seu interlocutor i a la situació de comunicació, considera les opinions i trets culturals que prevalen en eixa comunitat, que poden ser diferents dels propis, i es mostra tolerant.
14. Ajusta el nivell de formalitat al propòsit comunicatiu, a la situació i al receptor.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITA

Escriure textos detallats, conceptualment i lingüísticament complexos, clarament estructurats en suport tradicional o utilitzant les tecnologies de la informació i la comunicació, en què es transmet i s'intercanvia informació, idees i opinions sobre temes diversos concrets i abstractes, adequant el text a l'interlocutor, a la intenció comunicativa i a la situació de comunicació.

Per mitjà d'este criteri es valorarà en quina mesura l'alumne o l'alumna:

1. Escriu notes en què es transmet o requereix informació senzilla de caràcter immediat i que es ressalten els aspectes que li resulten importants.
2. Escriu cartes en què s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet certa emoció, es ressalta la importància personal de fets i experiències, i es comenten les notícies i els punts de vista de la persona a qui escriu i altres persones.
3. Escriu informes que desenrotllen un argument, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret i explicant els avantatges i els desavantatges de diverses opcions.
4. Escriu ressenyes de pel·lícules, de llibres o d'obres de teatre i descriu les seues reaccions i opinions.
5. Pren notes sobre aspectes que li pareixen importants en una conferència estructurada amb claredat sobre un tema conegut, encara que botiga a concentrar-se en les paraules mateixes i perda per tant alguna informació.
6. Resumix textos tant factuais com de ficció, comentant i analitzant punts de vista oposats i els temes principals, així mateix, resumix fragments de notícies, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisi, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.
7. Organitza la presentació dels seus escrits, s'ajusta a les convencions pròpies de cada tipus de text i utilitza el nivell de formalitat adequat al propòsit comunicatiu del text i al receptor.

8. Utilitza apropiadament mecanismes de cohesió per enllaçar frases, convencions de organització i distribució en paràgrafs i convencions ortogràfiques i de puntuació, per crear una estructura intel·ligible amb un discurs clar i coherent.

9. Utilitza convenientment un vocabulari extens sobre temes i assumptes d'interès personal i general, variant la formulació per evitar repeticions i sense cometre errors que obstaculitzen la comunicació.

10. Utilitza adequadament un repertori de fórmules i estructures gramaticals complexes adequades a diferents situacions comunicatives i estructura el text en oracions complexes unides per connectors apropiats per crear una seqüència lògica i un discurs clar i coherent.

11. Expressa les opinions i gust personals de forma respectuosa i adequada al seu interlocutor i a la situació de comunicació, considera les opinions i trets culturals que prevalen en eixa comunitat, que poden ser diferents dels propis, i es mostra tolerant.

MODEL D'EXAMEN

Examen escrit

- Prova de comprensió auditiva
- Prova de comprensió escrita
- Prova d'expressió escrita

Examen oral

- Conversació sobre situacions de la vida real
- Monòlegs sobre un tema proposat

1.5.5. Estratègies d'aprenentatge

Per a afavorir el procés de aprenentatge de la llengua, estos continguts estratègics se organitzen seguint els passos d'eixe procés i incloent en cada un les estratègies cognitives, metacognitives, socials y afectives apropiades. Moltes d'eixes estratègies poden formar part ja de la manera conscient o inconscient d'aprendre la llengua dels alumnes; en tots els casos, són susceptibles de practicar-se i d'usar-les intencionadament per a agilitzar l'aprenentatge.

Estratègies metacognitives

- Utilitzar el coneixement dels distints elements que comprén la competència comunicativa lingüística per a desenrotllar.
- Utilitzar el coneixement de la terminologia bàsica de l'aprenentatge de la llengua per a dur a terme tasques d'aprenentatge.
- Reconéixer els objectius de les diferents activitats.
- Comprendre la finalitat de l'aprenentatge lingüístic com a comunicació, així com la dels distints elements que intervenen en eixe aprenentatge i organitzar la seua presència per a facilitar-ho.
- Establir amb claredat i de forma realista els propis objectius i necessitats tant a curt com a llarg termini.
- Organitzar adequadament el temps personal per a l'aprenentatge de la llengua.
- Desenrotllar l'estil d'aprenentatge que millor s'adeqüe a les característiques personals i a les distintes tasques i continguts lingüístics
- Desenrotllar i utilitzar tècniques d'estudi i de treball adequades a les pròpies capacitats i a les distintes tasques i continguts lingüístics objecte d'aprenentatge.
- Organitzar i usar adequadament el material personal d'aprenentatge.
- Desenrotllar autonomia en l'aprenentatge, utilitzant els recursos disponibles tant dins com fora de l'aula i l'escola i buscant o creant oportunitats per a practicar la llengua. Es farà especial insistència en els recursos de les Tics.
- Reconéixer i entendre la funció dels distints tipus d'activitats, així com de les diverses funcions del professor.
- Comprendre el paper dels errors en el procés d'aprenentatge i aprendre d'ells.

- Utilitzar l'autoavaluació com a element de millora del procés de aprenentatge per mitjà de fixes m d'autoavaluació que valoren el grau de consecució dels objectius.
- Reconèixer les dificultats i les formes de superar-les, així com valorar els èxits i els mitjans que han ajudat a aconseguir-los.

Estratègies cognitives

- Usar eficaçment materials de consulta i auto aprenentatge adequats al nivell (diccionaris, gramàtiques, noves tecnologies, etc.).
- Prendre notes organitzadament de paraules clau o conceptes mentres s'escolta o es llig.
- Emprar el subratllat per a ressaltar la informació important d'un text.
- Fer un resum mental, oral o escrit de la informació obtinguda per mitjà de l'audició o la lectura.
- Utilitzar els distints sentits per a entendre i recordar informació , utilitzant distintes tècniques de memorització i organització adequades al tipus de contingut lingüístic i/o a l'estil d'aprenentatge personal.
- Organitzar i classificar paraules, terminologia o conceptes segons els seus atributs de significat com, per exemple, els mapes conceptuals o les taules de classificació.
- Utilitzar el llenguatge après a mesura que s'adquirix a fi d'assimilar-ho adequadament.
- Analitzar de forma bàsica textos, frases i paraules tractant de comprendre l'estructura i construcció, a fi de percebre millor el significat.
- Aplicar adequadament les regles d'ús i construcció d'una llengua.
- Superar problemes o limitacions per a la comprensió o producció amb coneixements lingüístics i no lingüístics previs a l'abast del parlant.
- Aprofitar adequadament la presència de parlants nadius o amb un nivell de competència lingüística més avançat per a aclarir, verificar o corregir.

Estratègies afectives

- Perdre la por dels errors i reconèixer-los com necessaris per a aprendre, sense perdre de vista l'interés per millorar.
- Tolerar la comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa i valorar la importància de l'ús de tècniques que li ajuden a sentir-se competent per a dur a terme les tasques d'aprenentatge i comunicatives.
- Valorar i reforçar la motivació com a clau de l'èxit en l'aprenentatge.
- Entendre la relació professor-alumne com a element potenciador d'un bon procés d'aprenentatge.

Estratègies socials

- Sol·licitar ajuda, correccions, aclariments o confirmacions.
- Desenrotllar formes d'oci connectades amb l'aprenentatge de la llengua.
- Saber treballar en equip considerant als companys com una altra font més d'aprenentatge.
- Apreciar les diferències socioculturals.

1.3 ACTITUDS

S'haurà d'ajudar a l'alumnat a identificar les seues pròpies actituds i a treballar en el desenrotllament d'actituds positives. En este procés serà fonamental el seguiment personal que el professor faça de cada un dels seus alumnes, el foment de l'autoobservació y la responsabilització del propi aprenentatge per part dels alumnes. Les actituds no seran directament avaluable.

Valorar la comunicació interpersonal

- Mostrar una actitud positiva i participativa davant de la comunicació.
- Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació i cooperació amb altres persones dins i fora de l'aula.
- Valorar el contingut i la forma en la comunicació.

Respectar la pluralitat lingüística i cultural i valorar la identitat cultural pròpia

- Mostrar curiositat i respecte cap a altres cultures, valorant la diversitat ètnica, religiosa, etc.
- Superar els prejudis i estereotips cap a altres cultures.
- Interessar-se per adquirir una visió més ampla i un sentit crític de la pròpia cultura al compararla amb altres.

- Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació entre persones de distintes cultures.

Valorar l'aprenentatge d'una llengua estrangera

- Valorar una llengua com a instrument de desenrotllament personal, professional i educatiu i com a mitjà de expressió artística y cultural.

- Valorar la importància de l'autonomia en el propi aprenentatge, responsabilitzant-se d'este.

- Valorar la utilitat de l'aprenentatge d'una llengua com a base per a altres aprenentatges, l'adquisició d'altres llengües i el desenrotllament intel·lectual.

- Valorar la competència plurilingüe -enfrent de l'aprenentatge de llengües com a elements aïllats- com a instrument de desenrotllament intel·lectual i cultural.

Desenrotllar actituds que afavorixen l'èxit de l'aprenentatge

- Desenrotllar creativitat, capacitat d'anàlisi i iniciativa.

- Desenrotllar autoestima i confiança realista en les pròpies capacitats.

- Apreciar la importància de la motivació en l'aprenentatge d'una llengua, definint els propis objectius d'aprenentatge.

- Tractar de reduir els impediments psicològics (estrés, por al ridícul, timidesa, etc..) que obstaculitzen la comunicació.

- Minimitzar l'ansietat o negativitat davant d'una comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa.

- Valorar la importància de "sobreviure" comunicativament, utilitzant tots els mitjans (lingüístics i no lingüístics) a l'abast del parlant.

- Valorar la importància de l'ús de la llengua objecte d'estudi en l'aula.

- Desenrotllar una actitud positiva cap a les tasques realitzades dins i fora de l'aula, així com a puntualitat, constància i mètode en el treball.

1.5.6. Bibliografia

NIVELL 1er avançat	AUTOR	TÍTOL	EDITORIAL
	O.V. Golovko.	Вперёд	Русский язык, 2006
	M. Sánchez Puig	Sinopsis de la Lengua Rusa.	Rubiños, 2000
	E.P. Ласкарева	Чистая грамматика	Златоуст, 2006

RUS
NIVELL AVANÇAT II.

1.6.1.Objectius.

Ús contextualitzat dels recursos programats en nivells anteriors, que es reforcen, i dels que s'enumeren a continuació, per a dur a terme les activitats i funcions comunicatives del nivell. En el segon curs s'arreglen i amplien els recursos del primer i es destaquen amb un asterisc (*) els apartats amb aspectes nous.

COMPRESIÓ AUDITIVA

Comprén les idees principals d'un discurs complex lingüísticament que tracta tant temes concrets com abstractes pronunciats en un nivell de llengua estàndard, incloent-hi debats tècnics dins de la seua especialitat. Comprén discursos extensos i línies complexes d'argumentació sempre que el tema siga raonablement conegut i el desenrotllament del discurs es facilite amb marcadors explícits. Pot seguir conversacions animades entre parlants nadius.

Comprén una conferència o xarrada de la seua especialitat.

Comprén declaracions i missatges sobre temes concrets i abstractes, en llengua estàndard i amb un ritme normal.

Comprén informació tècnica complexa, com, per exemple, instruccions de funcionament, especificacions de productes i servicis quotidians.

Comprén gravacions de llengua estàndard que pot trobar-se en la vida social, professional o acadèmica i identifica els punts de vista i les actituds del parlant així com el contingut de la informació .

Comprén la majoria dels programes de televisió que tracten els temes d'interés personal com, per exemple, entrevistes, breus conferències i informatius.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ORAL

Realitza descripcions clares i detallades sobre una gamma extensa de temes d'interés general, i relacionats amb la seua especialitat, senyalant de manera convenient punts rellevants i els detalls de suport necessaris.

Desenrotlla arguments sistemàticament, donant un èmfasi apropiat als aspectes importants i recolzant-se en detalls adequats.

Es capaç de fer una presentació breu sense preparació sobre un tema d'interés general amb la suficient claredat com perquè se puga seguir sense dificultat i las idees principals de la que estan explicades amb precisió

Es capaç de desviar-se de manera franqueja d'un text preparat i reflexionar aspectes interessants, demostrant fluïdesa i facilitat d'expressió .

Comprén fil per randa el que es diu en llengua estàndard, inclús en un ambient amb soroll de fons.

Transmet emocions i ressalta la importància personal de fets i experiències.

Aborda d'una forma clarament participativa conversacions extenses sobre temes generals i el seu àmbit professional, inclús en un ambient amb sorolls.

Manté xarrades amb parlants nadius, sense divertir-los o molestar-los involuntàriament, i sense exigir d'ells un comportament diferent del que tindrien amb un parlant natiu.

Pren part activa en discussions informals que es donen en situacions quotidianes fent comentaris, expressant amb claredat els seus punts de vista, avaluant propostes alternatives, realitzant hipòtesis i responnent-li.

Capta sense esforç gran part del que es diu en discussions que es donen al seu voltant.

Expressa i sosté les seues opinions en discussions proporcionant explicacions, arguments i comentaris adequats.

COMPRESIÓ LECTORA

Comprén qualsevol tipus de correspondència sense necessitat de fer ús del diccionari.

Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos per a localitzar detalls rellevants.

Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una sèrie extensa de temes professionals i decidix si es oportú un anàlisi més profund.

Aconsegueix informació, idees i opinions procedents de fonts especialitzades dins del seu camp d'interès.

Comprén articles especialitzats que no són de la seua especialitat sempre que puga utilitzar un diccionari de tant en tant per a confirmar la seua interpretació de la terminologia.

Comprén instruccions extenses i complexes que estiguen dins de la seua especialitat, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències.

Comprén textos extensos en versió original.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITA

Escriu descripcions clares i detallades de fets i experiències reals o imaginaries en textos clars i estructurats, marcant la relació existent entre les idees i seguint les normes establides del gènere literari triat.

Escriu redaccions o informes que desenrotllen sistemàticament un argument, destacant els aspectes significatius i oferint detalls rellevants que servisquen de suport.

Sap avaluar les diferents idees o solucions que es poden apliquen a un problema.

Escriu cartes que transmeten certa emoció i ressalta la importància personal de fets i experiències; comenta les notícies i els punts vista de la persona amb qui s'escriu.

Es capaç d'avaluar idees diferents o solucions d'un problema.

Pot resumir extractes de notícies, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i discussions.

1.6.2. Metodologia

La metodologia es comú a tots els nivells, vid. Nivell *basic* 1

1.6.3. Continguts

ORACIÓ

1.1 ORACIÓ SIMPLE.

1.1.2 Consolidació de l'ús de diferents tipus d'oració.

1.1.3 * Expressió del predicat: predicat verbal simple i compost; predicat nominal compost amb verbs copulatius.

1.1.4 *Concordança del subjecte expressat per un substantiu numeral amb el predicat: тысяча, сотня+ adjectiu+ substantiu.

1.1.5 Consolidació de l'orde dels elements en cada tipus d'oració. Inversió. Funció estilística de l'orde de les paraules. El·lipsi d'elements.

1.1.6 Oracions amb el predicat verbal expressat per un infinitiu amb distints significats modals: приказание: Молчать!; долженствование: Нам завтра уезжать.; долженствование или возможность в вопросительных предложениях: Где взять деньги?; У кого мне спросить?; желательность, совет: Тебе бы делом заняться!; неизбежность наличия субъекта или его признака: Быть грозе.; невозможность осуществления действия: Ему не выиграть.; ненужность действия: Не сидеть же мне тут.; опасение: Не замерзнуть бы.; отрицание действия, невозможность его совершения из-за отсутствия объекта, субъекта: Мне некому пожаловаться.; сомнение: Сказать или не сказать? А не купить ли мне эту книгу?; желание осуществить действие: Отдохнуть бы!; сожаление: Не писать бы мне этого письма!, etc.

1.1.7 *Casos de l'ús paral·lel del predicat verbal amb subjecte en N i D: Я не сплю./ Мне не спится. Сегодня мне хорошо спалось.; Ты не сможешь понять этого/ Тебе не понять этого.

1.1.8 *Expressió de les relacions modals: deure, necessitat, possibilitat, prohibició, obligatorietat, exigència, desig, temor, petició, precaució, invitació etc.

1.2 ORACIÓ COMPOSTA

1.2.1 *Coordinació juxtaposada de diferent significat semàntic; expressió implícita de la causa en la segona proposició juxtaposada.

1.2.2 Consolidació i ampliació de l'ús de les oracions compostes subordinades:

1.2.2.1 Subordinades amb funció de complement directe «изъяснительные»: будто (как будто, будто бы)/ какой, насколько, до чего.; Чтобы не, как бы не + mode subjuntiu en l'oració subordinada

1.2.2.2 Subordinació circumstancial: temporal: не успел ..., как; не прошло ..., как ; condicional: раз, будь...; causal: тем более что; concessiva: если даже, как (бы) ни..., сколько ни...; consecutiva: что./ так что./ почему, отчего, вследствие чего, ввиду чего); final: с тем, чтобы; в целях того, чтобы + mode subjuntiu o infinitiu en l'oració subordinada, * comparativa: как, чем, вместо того чтобы, так же как, бы подобно тому, как/ словно, будто, точно, как будто, вроде бы, как если бы.

1.2.2.3 *De grau: так ..., что; настолько ..., что.

MORFOSINTAXI

1.3 SUBSTANTIU

1.3.1 Cas: reforç i consolidació del sistema de declinacions; declinació irregular de genitiu plural d'alguns substantius . Declinació de noms i cognoms russos i estrangers.

1.3.2 Nombre: formació irregular del plural; sistematització i ampliació.

1.3.3 *Formació de substantius de significat diminutiu -ок, augmentatiu -ина, -ище, afectiu -ик, despectiu -ишк.

1.3.4 Abreviatures (млн. чел.; кол-во, медсестра).

1.3.5 Sigles (СМИ, СНГ, ООН).

1.4 PRONOM

1.4.1 Consolidació i reforç de l'ús dels pronoms determinatius , negatius , indefinits.

1.4.2 *Ús dels pronoms demostratius (этот, тот, такой, таков) en les oracions compostes.

1.5 NUMERAL

1.5.1 Declinació dels numerals compostos; reforç i ampliació.

1.5 ADJECTIU

1.6.1 Forma curta i forma llarga d'adjectiu. Funció sintàctica, diferències significatives i estilístiques entre els atributs expressats per l'adjectiu en forma llarga o en forma curta (узкая – узка, тесный – тесен).

1.6.2 Tipus d'adjectius. Adjectius possessius en -ий (волчий), en -ин (папин) i en -ов (отцов); la seua declinació respectiva

1.6.3 *Sufixos d'adjectius de significat de grau d'atribut (белый, беловатый, чистенький, здоровенный, злейший, большущий).

1.6.4 *Antònims i sinònims del mateix camp semàntic (высокий, верхний, etc.).

1.6.5 *Substantivació d'adjectius, significats dels adjectius substantivats en funció del seu gènere. (прекрасный/прекрасное, прошлый/прошлое).

1.7 VERB

1.7.1. Consolidació i reforç de l'ús dels aspectes verbals i dels seus significats.

1.7.2 Sistematització i ampliació d'ús de l'infinitiu amb els verbs en forma personal i impersonal, adjectius curts i adverbis predicatius que expressen relacions modals: (Вам)надлежит, (не)следует, (не)стоит, хватит + infinitiu; намерен, согласен + infinitiu, amb el verb copulatiu быть en el passat i el futur неохота незначем, бесполезно (было/будет) + infinitiu.

1.7.3 Usos de l'infinitiu perfectiu i imperfectiu: prohibició/ impossibilitat de l'acció: Окно не открыть./ Окно не открывать.; suposició/ permís: Она может не сдать экзамен./ Она может не сдавать экзамен; suposició/ acció inoportuna: Он не должен опоздать./ Он не должен опаздывать.Etc.

1.7.4 Aspecte verbal i negació: (не спрашивал/не спросил, никогда не учил/никогда не выучит, не открою/ не буду открывать).

1.7.5 Consolidació de la correlació aspectual i temporal: accions simultànies duratives (imperfectiu), accions consecutives (perfectiu), acció puntual durant una altra durativa (perfectiu/imperfectiu).

1.7.6 Imperatiu: consolidació de l'ús de l'imperatiu afirmatiu i negatiu.

1.7.7 * Mode subjuntiu-condicional: sistematització i ampliació d'usos: expressió de recomanació: Взял бы ты лучше книжку.; reprotxe: Ты мог бы меня предупредить!; petició implícita: Ты бы пришёл пораньше. Не приходил бы ты.; cortesia: Я хотел бы...; desig: Мне не хотелось бы уезжать.; invitació: Зашли бы к нам.

1.7.8 Règim dels verbs, amb preposició i sense preposició.

1.7.9 Consolidació de l'ús dels verbs de moviment amb prefix i sense prefix; els seus significats i règim. Significat figurat.

1.7.10 *Mode d'acció verbal, formació, ocupació i relació aspectual; modes d'acció quantitativs i resultatives: d'acció única: крикнуть; d'acció mútua durativa: переглядываться; completiu: допить; intensiu: позвониться, наесться, пересолить.

1.7.11 *Famílies verbals. Verbs amb prefixos: верить, менять, держать, etc.

1.7.12 *Campos semàntics verbals: “aconseguir” достигать, добиваться; “intenció” стараться, стремиться, пытаться, пробовать, etc.

1.8 ADVERBI I LOCUCIONS ADVERBIALS

1.8.1 Adverbis de temps, lloc i mode procedents del cas instrumental de substantius : (дождь) лить стеной, упасть камнем, вить волком, стать грудью.

1.8.2 Consolidació de l'ús dels adverbis indefinits amb les partícules -то, -либо, кое-, -нибудь i dels adverbis negatius : никуда, никогда, ниоткуда, незначем.

1.8.3 *Adverbis de temps сейчас/теперь, diferència en el seu significat, oposicions de significat temporal: сейчас/потом; раньше/теперь. Ús d'altres adverbis de significat paregut: потом/тогда; скоро/быстро, наконец/в конце концов.

1.8.4 *Adverbis de finalitat: в шутку, назло, нарочно, зря.

Ampliació i consolidació de l'ús dels adverbis predicatius amb el verb copulatiu en passat i en futur

1.9 PARAULES AUXILIARS

1.9.1 PARTÍCULES

1.9.2 *Dubitatives: вряд ли, едва ли, вроде, как бы.

1.9.3 *Emotives: ну и, вот и, просто, что за, уж и.

1.9.4 *Negatives: не, ни: Не могу не сказать. Где он только не бывал! Ни один человек не опоздал. У меня ни копейки. Ни с места! Куда ни оглянусь, везде цветы.

1.9.5 *De probalitat: якобы, дескать, мол.

1.9.6 *Subjuntives: хоть бы, вот бы, хорошо бы/ лишь бы, только бы/ так бы/ скорей бы/ лучше бы.

1.9.2 CONJUNCIONS

1.9.2.1 Consolidació de l'ús de les conjuncions coordinats i subordinants.

1.9.4 PREPOSICIONS I LOCUCIONS PREPOSIONALS.

1.9.3.1 Règim preposicional: preposicions que regixen un sol cas i preposicions que regixen diversos casos: mètodes per a distingir el règim segons el significat (per exemple, permanència o direcció).

1.9.3.2 Ampliació i sistematització de l'ús de les locucions preposicionals: temporals, espacials, causals, finals, concessives, comparatives: в виде, в форме, типа, вроде, наподобие + genitiu, etc.

1.10 INTERJECCIONS

1.10.1 Emotives: увы, ах, ай, ура, ого, фу, тьфу; exhortatives: ну-ка, эй.

1.10.2 Onomatopeies: тук-тук, хи-хи мяу.

1.11 FONOLOGIA

1.11.1 Insistència en els fonemes que presenten més dificultat (sibilants, palatals, grups consonàntics, assimilacions, reducció vocàlica).

1.11.2 Accent, ritme i entonació. Accent lògic en les preguntes i respostes. Patrons fonològics característics de cada tipus d'oracions.

1.12 ORTOGRAFIA

1.12.1 Regles bàsiques d'ortografia. Divisió de paraules.

1.12.2 Normes bàsiques de puntuació : ús de la coma en les oracions compostes, en les estructures de participi i gerundi absoluts, en l'estil directe; ús del guió; ús dels dos punts.

2. GRAMATICA TEXTUAL

2.1 *ADEQUACIÓ AL PROPÒSIT FUNCIONAL. RELACIÓ DEL TEXT AMB LA SITUACIÓ DE COMUNICACIÓ.

Identificació i selecció de:

1. Els indicis situacionals: lloc, canal, interlocutors i relació entre ells.
2. Intencionalitat comunicativa del text.

- 3. Registre formal/ informal, varietat estàndard /no estàndard. Recursos lingüístics .
- 4. Discurs escrit/oral. Recursos lingüístics .

2.2. COHERENCIA TEXTUAL

- 1. Tipus i format de textos orals i escrits.
- 2. Esquemes d'interacció i transacció de llenguatge oral.
- 3. Tema: enfocament i contingut. Quantitat, qualitat, rellevància, orde i claredat de la informació .
- 4. Selecció: lèxic i estructures morfosintàctiques adequades.

2.3 COHESIÓ TEXTUAL

2.3.1 Inici del discurs.

2.3.2 Marcadors d'inici en funció del text i del registre: formules de salutació (Дорогой.../ Уважаемый.../ Господин.../ Будьте добры!); presentació (Позвольте представить/ся).

2.3.3 Introducció del tema (Я хочу / хотел бы вам сказать / кстати, к слову/ по поводу, что касается).

2.3.4 Tematització: l'orde de les paraules per a emfatitzar (Друг мой женится. /Муж? Его нет дома.)

2.3.5 Desenrotllament del discurs. Manteniment del tema.

2.3.6 Recursos gramaticals: coreferència (pronoms personals, demostratius , possessius , adverbis, concordança temporal i aspectual de verbs): это, этот/тот, в том году, там, на том же месте, в то же время, дело в том, что..., тогда, вышеуказанный, данный. Elements anafòrics (Стена была освещена, и на ней лежали тени.) Elements catafòrics (Ясно одно: мне надо уходить.)

2.3.7 El·lipsi, absència del subjecte, predicat, complement en llenguatge col·loquial (Домой бы сейчас).

2.3.8 Recursos lexicosemàntics: repetició, ús de sinònims, antònims, hiperònims (документ > паспорт, договор), hipònims (храм < здание), nominalització, proformes lèxiques (дело, вопрос, вещь, штука).

2.3.9 Rematisació . Orde invers per a destacar la informació principal. (Работы у него нет. Три часа шла операция) Partícules: (даже, особенно, именно, ведь, же, разве, неужели).

2.3.10 Expansió del tema.

2.3.11 Estructuradors de la informació : ordinadors d'inici (прежде всего, для начала), de continuïtat (в то же время, с другой стороны), de tancament (в заключение, наконец).

2.3.12 Reformuladors: marcadors explicatius (то есть; а именно, другими словами); rectificatius (иначе говоря; иными словами; можно сказать); de distanciament (В любом случае; Так или иначе); rescapitulatius (Так что; Одним словом; В общем), digresores: (что касается, кроме того, к слову).

2.3.13 Connectors textuais: additius (не только..., но и...; как..., так и...; а также; consecutius: (поэтому, вследствие, следовательно, по этой причине, так что, в связи с этим), justificatius:

2.3.14 поскольку, раз уж), contraargumentatius: (однако, и все же, тем не менее, несмотря на), contrast entre els elements: (с одной стороны..., с другой стороны; в то время, как; и наоборот, в отличие, напротив), matisació del primer membre de l'argumentació: (и всё же, и даже при этом).

2.3.15 Exemplificació: (вот/так например, то есть, к примеру, можно привести пример).

2.3.16 Al·lusions i cites: (как считает/как говорит, по словам, по мнению).

2.3.17 Contraposició : (в отличие от, с одной стороны, с другой стороны, тем не менее

2.3.18 Intensificació dels elements del discurs: superlatiu absolut amb prefixos: (сверх-, ультра-, все-) i repetició: (добрый-добрый), lèxic d'intensitat: (ужас!), adverbis avaluatius: (к

- счастью, к сожалению, к огорчению), operadors discursius: (даже, именно, как раз), entonació i accentuació lògica.
- 2.3.19 Introducció del nou tema: (кстати, что касается, с другой стороны, в том числе, между прочим).
- 2.3.20 Personalització : (кажется, как известно, очевидно, на мой взгляд, по моему мнению, я считаю, по его словам, по-твоему).
- 2.3.21 Reforç : (представьте себе, вообразите, подумайте только, поверите ли,).
- 2.3.22 Recuperació del tema: (в связи с этим, как я уже говорил).
- 2.3.4 Conclusió del discurs.
- 2.3.5 Recapitulació : (таким образом, в конце концов, итак, можно сказать, в заключение, одним словом, коротко говоря).
- 2.3.5.1 Tancament: (На этом заканчиваю, Ну вот и всё).
- 2.3.5.2 La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació : punt i coma, dos punts, punts suspensius, interrogació, exclamació. Guió i parèntesi per a informació addicional o aclaridora
- 2.3.5.3 Format en funció del tipus de text. Cartes informals i formals.
- 2.3.5.4 L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Realitzacions emocionals de les principals estructures d'entonació (ИК-2- indignació, ИК-5- ironia, ИК-7- menyspreu).
- 2.3.5.5 Recursos específics de discurs oral.
- 2.3.5.6 Marcadors per a: dirigir-se a algú segons la situació (formes de tractament); saludar i respondre a la salutació; dirigir-se a algú (Скажи(те), (По)слушай(те), Прости(те), Извини(те)); sol·licitar a l'interlocutor que comence a parlar (А что вы скажете?; Я хотел тебя спросить); iniciar la conversació (Знаешь? К слову, Кстати, Между прочим, Что касается...); reaccionar demostrant implicació (Да ну! Что ты говоришь! Неужели?); cooperar (Да-да; Ага; Ну и?); reforçar (Действительно Безусловно, Ясно, В самом деле); implicar l'interlocutor (Ведь верно? Так или нет? А ты как думаешь?); assentir amb distints matisos (Конечно! Еще бы! Это так, но...); prendre la paraula (Дай(те) мне сказать! Подожди(те)); explicar (Дело в том, что...); repetir i transmetre (reproducció d'enunciats interrogatius, ús d'expressions textuals); anunciar el final (Вот так; Вот и все (что я тебе / Вам хотел сказать); acomiadar-se: (Ладно, давай прощаться; Ну, до завтра!)).

1.6.4. Sistemes d'avaluació:

Vid nivell avançat 1

Examen de Certificació de Nivell Avançat serà el mateix per a alumnes oficials i lliures

L'examen constarà de quatre parts

- expressió escrita
- comprensió escrita
- comprensió oral
- expressió oral

Els criteris d'avaluació de cada part els determinarà la comissió encarregada de l'elaboració de l'examen.

1.6.5. Estratègies d'aprenentatge Vid nivell avançat 1

1.6.6. Bibliografia

NIVELL	AUTOR	TÍTOL	EDITORIAL
2 avançat	T. Попова, Юрков	E. Поговорим	Златоуст, 1999
	Л.И. Москвитина	В мире новостей	Златоуст, 2005
	M. Sanchez Puig	Sinopsis de la Lengua Rusa.	Rubiños, 2000
	E.P. Ласкарева	Чистая грамматика	Златоуст, 2006

2. Activitats Culturals

El departament de rus promourà i organitzarà tot tipus d'activitats relacionades amb la llengua i cultura russes.

El Departament farà veus de proves per a triar a Дед Мороз que actuarà en la Festa de Nadal

Organitzarà, com tots els anys, una jornada de gastronomia russa en què seran els alumnes els encarregats d'elaborar plats típicament russos.

Al llarg de tot el curs el Departament col·laborarà amb l'Associació Cultural Volga.

En el mes de març el departament organitzarà una conferència amb el títol "Com són els russos i en què és diferencien dels espanyols" a càrrec d'Ana Frolova, professora de l'EOI d'Alacant.